

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) *Michelle Lee* 2014 óta volt az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalának (United States Patent and Trademark Office, USPTO) igazgatója, de 2017. június 15-én minden magyarázat nélkül benyújtotta lemondását. Lee-t különösen nagyra becsülte a műszaki részleg, amely azon a véleményen volt, hogy elősegítette a szabadalmak kiegyensúlyozott megközelítését.

Lee korábban a Google-nál dolgozott, és elnyerte az ipari szakemberek elismerését, mert egyike volt az első vállalati jogászoknak, aki szóvá tette a „szabadalomtrollok” által okozott egyre növekvő problémát.

Korábban 50-nél több vállalat – közöttük a Facebook is – fordult Trump elnökhöz 2017 áprilisában azzal a kéréssel, hogy engedje Lee-t hivatalban maradni.

Az USPTO igazgatóját az elnök nevezi ki, azonban ezt a kinevezést a szenátusnak meg kell erősítenie. A Washington Post szerint még 431 olyan munkakör van, amely szenátusi megerősítést kíván, de amelyre a Trump-adminisztráció még nem tett jelölést.

B) Lehetséges, hogy az Amerikai Egyesült Államokban a szabadalmak megkérdőjelezésére használt eljárás megváltozik, miután a legfelsőbb bíróság (Supreme Court, SC) elfogadott egy fellebbezést az *Oil States Energy Services (OSES) v. Greene's Energy Group LLC (Greene)*-ügyben. A megtámadás *inter partes* felülvizsgálatokra (*inter partes reviews*) módosul olyan szabály alapján, amelyet az amerikai találmányi törvény (America Invents Act, AIA) részeként 2012 után hoztak létre, és amely lehetővé teszi vállalatok és egyének számára, hogy az USPTO-nál kétségbe vonják szabadalmak érvényességét.

Az OSES megkérdőjelezte az *inter partes* felülvizsgálati eljárás alkotmányosságát azon az alapon, hogy az USPTO felülvizsgálatai megvonják a szabadalomtulajdonosok jogát attól, hogy egy esküdtszék előtt védhessék meg szabadalmaikat. Az ügyben alperes Greene szerint az USPTO a törvényes határokon belül van, amikor szabadalmak elleni támadásokat vizsgál.

„Röviden, a CAFC [Court of Appeals for the Federal Circuit, Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság] ismételten és helyesen utasította el azt az érvet, hogy az alkotmány tiltja az USPTO-nak, hogy saját hibáját helyesbítse olyan szabadalom adásakor, amely nem felel meg a törvényes követelményeknek” – írta a Greene 2017. januárban, amikor az SC-től kérte az ügy befogadását.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

Az OSES elemzésének egy része azt állítja erről, hogy a szellemi tulajdon és így a szabadalmak nem a közjog, hanem a magánjog hatálya alá esnek, amelyet törvényes bíróságnak, nem pedig egy kormányhivatalnak kell megítélnie.

„Alapvetően a kormány álláspontja teljesen rossz alapon nyugszik, mert a szabadalmak fontos közjogok” – írta az OSES 2017. májusban.

„Ezzel szemben a bíróság megállapította, hogy egy szabadalom kizárólagos jogot ad a találmányra a szabadalmasnak” – folytatta az OSES az SC egy 2009-ben a *Horne v. Department of Agriculture*-ügyben hozott döntésére hivatkozva. „Ez a bíróság azt is megállapította, hogy a magánjogok hagyományosan magukban foglaltak tulajdonjogokat is” – írta az OSES, az SC által 2016-ban a *Spokeo Inc. v. Robins*-ügyben hozott SC-ítéletet idézve.

Az SC bírái 2016 októberében elhárították az ügy befogadását, de 2016-ban elbíráltak egy hasonló – a *Cuozzo Speed Tech v. Lee* – ügyet, amely akörül forgott, hogy az USPTO *inter partes* felülvizsgálatát nem kell-e alávetni bírói felülvizsgálatnak. A bíróság 6:2 arányban a Cuozzo és az USPTO javára döntött, megállapítva, hogy a hivatalnak joga van felülvizsgálni szabadalmi kifogásokat.

C) Egy kerületi bíróság 2017. augusztus 4-i döntése csökkentette a diagnosztikai eljárások szabadalmazásának esélyeit. A döntés jól szemlélteti azokat a nehézségeket, amelyek az Egyesült Államokban a diagnosztikai módszerek szabadalmazásával járnak.

Az *Athena Diagnostics Inc.* (Athena) az USPTO-nál szabadalmat kapott a myasthenia gravis nevű autoimmun betegség diagnosztizálási eljárására. E szabadalmának bitorlásáért az Athena beperelte a laboratóriumi vizsgálatokkal foglalkozó *Mayo Medical Laboratories* (Mayo) vállalatot.

A diagnosztikai módszerek a világ számos országában nem szabadalmazhatók. Ilyen szempontból az Amerikai Egyesült Államok kivételt képez. Az USA-ban egy szabadalom engedélyezése elsősorban attól függ, hogy a találmány új és hasznos eljárás, gép, gyártmány vagy anyagösszetétel vagy azok új és hasznos javítása-e, feltéve hogy a találmány nem természeti törvény, fizikai jelenség vagy elvont ötlet.

Az Athena által indított perben a Mayo a bitorlási keresettel szemben azzal érvelt, hogy a szabadalom egy természeti jelenség felismerésére, vagyis egy olyan dologra irányul, amely már előfordul a természetben, tehát a szabadalom nem egy új és hasznos eljárásra irányul. A szabadalmazott eljárás szerint radioaktív jelzőanyagot kapcsolnak egy olyan receptorhoz, amely a myasthenia gravisban szenvedő páciensek 20%-ának a vérében megtalálható, és testfolyadékot adnak a rendszerhez. Ha antitestek megtámadják a receptort, ez annak a jele, hogy a páciens a jelzett betegségben szenved.

A kerületi bíróság, követve a Mayo okfejtését, arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás nem szabadalmazható, mert a találmány egy felfedezést írt le, és a szabadalmi leírás szerinti antitest-kimutató eljárás nem volt új (amire egyébként magából a szabadalmi bejelentésből is következtetni lehetett).

A fentiek alapján a bíróság érvénytelennek találta az Athena szabadalmát, mert a találmány alapja egy természeti jelenség, vagyis egy felfedezés volt, nem pedig egy új és hasznos eljárás.

D) Az Intellectual Property Owners Association, IPOA a *Toyota Motor Corporation* (Toyota) az egymást követő harmadik évben nyilvánította az önvezetőautó-gyártó ipar leginnovatívabb gyártójának, amely egyre kijebb tolja a önvezető autók iparának innovációs határait olyan újdonságok bevezetésével, amelyek a vezetést élvezetessé és biztonságossá teszik.

Az IPOA szerint a Toyota 2016-ban 1540 amerikai szabadalmat kapott, és így az egyetlen gépkocsigyártó, amely az előző évben a legtöbb szabadalmat elnyert 20 vállalat – így az Apple, a Google, az IBM és a Microsoft – között volt.

„Egyetlen gépkocsigyártó vállalat sem mutatott a Toyotánál jobb innovációt és technológiát a jövő számára. A Toyotának engedélyezett amerikai szabadalmak száma szemlélteti a vállalat folytonos sikerét innovációs éllovasként” – mondta *Jeff Makarewicz*, a Toyota Motors North America Research & Development elnökhelyettese.

E) Az *Apple* és a *Samsung* közötti, vég nélküli vita az *Apple* lekerekített sarkú okostelefonjaira vonatkozó szabadalmi miatt most visszakerült Kalifornia Északi Kerületi Bíróságához, hogy ott újra megtárgyalják, és megállapítsák a *Samsung* által fizetendő összeget.

Az *Apple* *Samsung* által bitorolt három szabadalma az iPhone 3Gs és az i9000 Galaxy okostelefonokra vonatkozott, amelyekkel kapcsolatban a legfelsőbb bíróság 2016 decemberében megállapította, hogy a teljes hasznon alapuló ítélet igazságtalan volt. *Lucy Koh* körzeti bíró október elején felszólította az *Apple*-t és a *Samsung*-ot, hogy október 25-ig javasoljanak egy újratárgyalási időpontot, azonban azt ajánlotta, hogy a két fél próbáljon bíróságon kívül megegyezni.

„A bíróság megállapítja, hogy a tárgyaláson az esküdtszéknek adott utasítások nem pontosan feleltek meg a törvénynek, és az utasítások hátrányosan érintették a *Samsung*-ot, mert eleve kizárták, hogy az esküdtszék megfontolja, vajon a vonatkozó gyártmány ... más volt-e, mint az egész telefon” – írta *Koh* bíró a rendelkezésben.

A per eredetileg befejeződött 2012-ben, amikor egy bíróság elrendelte, hogy a *Samsung* 1 milliárd dollárnál többet fizessen kártérítésként szabadalombitorlásért az *Apple*-nek. A következő években ez az összeg jelentősen csökkent, és ma 400 millió dollár. Azonban a *Samsung* legújabb győzelmének köszönhetően az összeget tárgyaláson újra meg fogják állapítani, hogy egy végső, igazságos és észszerű összeget határozzanak meg.

Bár még mindig nagy összegről van szó, mindkét fél bizonyította hajlandóságát a kérdésről tárgyalni. Azt sem szabad elfelejteni, hogy az *Apple* és a *Samsung* jelenleg pert folytat a *Qualcomm* ellen, amelyben mindketten azonos oldalon állnak.

F) Az *Apple* használati engedélyt kapott a *Qualcomm*tól annak chipszabadalmaira, amelyeket az *Apple* iPhone-jaiban használ. A licenccdíjak miatt állandóan viták vannak közöttük. Az *Apple* azt állítja, hogy a *Qualcomm* méltánytalanul magas díjakat követel, ezért

megszüntette a díjfizetést, és az ügyben bírósághoz fordult. A Qualcomm a díjfizetés elmulasztása miatt azonnal szintén beperelte az Apple-t.

2017 júniusában az Apple kiegészítette a keresetét azzal, hogy a Qualcomm üzleti modellje törvénytelen, mert olyan szabadalmakra ad használati engedélyt, amelyek érvénytelenek. Újabb érvei közül a legfontosabb hármát az alábbiakban foglaljuk össze.

1. Az Apple azért frissítette fel a pert, hogy az tükrözze a legfelsőbb bíróság döntését a *Lexmark*-ügyben. Az Apple azt állítja, hogy a Qualcomm ugyanazokért a szabadalmakért kétszer kíván díjazást, amikor elad chipeket, és egyidejűleg royaltyt kér a chipekben megtestesített szabadalmakért. Ez az Apple szerint ellenkezik a *Lexmark*-ügyben hozott döntéssel.
2. Arra kérte a bíróságot, hogy utasítsa el a Qualcommnak azokat az állításait, hogy akadályozta a vállalat szerződéseit, és akadályozta a Qualcommot abban, hogy chip-újításából haszonra tegyen szert.
3. Az Apple azt állította, hogy a vita által érintett több Qualcomm-szabadalom érvénytelen, azokat az Apple nem bitorolja, és ezért kéri a bíróságot a Qualcomm keresetének elutasítására.

Az Apple azt állítja, hogy az Qualcomm 12 szabadalma azért érvénytelen, mert ütköznek más szabadalmakkal. Az Apple alapvetően azzal vádolja a Qualcommot, hogy visszaél a szabadalomlicenc-adási rendszerrel, mert arra kényszerít vállalatokat, hogy royaltyt fizessenek érvénytelen szabadalmakért, és azzal is vádolja a Qualcommot, hogy ilyen szabadalmakat árusít.

Jelenleg hosszú és bonyolult harcra van kilátás, azonban lehetséges, hogy az ügy megoldódik inkább hamarabb, mint később. A Qualcomm ugyanis – miként már említettük – fontos szállítója az iPhone-ok chipjeinek, amelyek huzal nélküli összeköttetést tesznek lehetővé, és nélkülözhetetlennek tűnnek a láthatáron levő iPhone 8 számára. Ezért az Apple nem kívánhatja teljesen kikapcsolni a Qualcommot, és valamilyenfajta megegyezés tűnik a legvalószínűbb megoldásnak.

G) *Ohio állam* az USPTO-nál kérelmet nyújtott be az OSU védjegy lajstromozása iránt. Ez ellen kifogást emelt *Oklahoma állam*, arra hivatkozva, hogy a két állam korábban megegyezett a betűszó használatáról.

Ohio azonban visszavonta védjegybejelentését, mert a két állam újra megegyezésre jutott. A megegyezés szerint Oklahoma nem használja az OSU védjegyet a skarlátvörös és a sűrke színekkel, továbbá a BUCKEYES, a BRUTUS és egyéb, Ohióra jellemző márkanevekkel kapcsolatban. Ugyanakkor Ohio hozzájárul, hogy nem használja az OSU védjegyet narancsszínű vagy fekete tárgyakon, illetve Pistol Pete-tel vagy cowboyokkal kapcsolatban. Ugyanakkor az iskolák megállapodtak abban, hogy nem csúfolják egymást „utánzó OSU” vagy „utánzó majom OSU” kifejezéssel.

H) A Google leányvállalata, a Waymo bizalmas információ ellopásáért beperelte az *Ubertyt*, azt állítva, hogy a Waymo egy korábbi alkalmazottja, aki ismerte a Google önvezető gép-

kocsikra vonatkozó terveinek döntő részét, elvitt 14 000 iratot, majd rövid időn belül megindította saját, önvezető gépkocsikat gyártó vállalatát. Nemsokára az Uber megszerezte a kezdéshez szükséges 680 millió dollárt is.

A vita a „lidar”-nak nevezett lézeres radarérzékelő rendszerrel kapcsolatban merült fel, amely alapvetően szükséges ahhoz, hogy képessé tegye az önvezető járműveket környezetük megértésére. A Waymo azt állítja, hogy információ ellopásáról akkor kapott figyelmeztetést, amikor egyik szállítójának egy e-mailjébe véletlenül bemásolták az Uber lidaráramkör-lapjának egy részletét.

Mostanáig a Waymónak sikerült győzelmi pontokat szereznie azzal, hogy meg tudta gátolni az ügy döntőbíráskodásra jutását, és olyan bírói döntést tudott biztosítani, amely megakadályozta, hogy a kérdéses alkalmazott a lidartechnológián dolgozhasson. Az Uber azonban jogot nyert ahhoz, hogy megtarthassa önvezető gépkocsikra vonatkozó programját.

Az ügy végkimenetele azért jelentős, mert befolyásolni fogja a versenyt az önvezető gépkocsik piacán a fejlődés döntő szakaszában. Feszültség jelentkezik az innováció bátorítása, a legjobb emberek alkalmazása és a vállalatok kereskedelmi titkainak megőrzése területén.

I) *Donald Trump* elnököt megválasztása óta számos ok miatt vették tűz alá, és a szellemi tulajdon sem kivétel. Miután azzal vádolják, hogy elnöki hatalmát felhasználja személyes üzleti lehetőségeinek elősegítésére, nem meglepő, hogy egy másik országban elkövetett korrupcióval vádolják.

Trumpnak évtizedekkel korábban voltak lajstromozott védjegyei Oroszországban, amelyeket 2016-ban kellett megújítani, köztük négyet az amerikai elnökválasztás napján. A *New York Times* szerint az orosz kormány a Trump-szállodákkal és ahhoz kapcsolódó egyéb termékekkel összefüggésben számos védjegyet megújított, amelyek 2016 végén jártak le. Ennek feltárása növelte a gyanút az elnök törvényességével és a Kremmel kötött üzleteivel kapcsolatban. (Ez az újságcikk az újságíró rosszhiszeműségét bizonyítja, mert hiszen a védjegyet Oroszországban sem az elnök, hanem a védjegy hivatal újítja meg.) Trump kitarított amellett, hogy nincsenek üzleti ügyei Oroszországban.

Trump 1996 és 2008 között a Sojuzpatent irodát bízta meg azzal, hogy nyújtson be legalább nyolc védjegybejelentést Oroszországban, többek között a TRUMP, TRUMP HOME és TRUMP TOWER védjegyet.

Belgium

A belgiumi Mechelen büntetőbírósa a *Bofin Biscuits* (BB) javára döntött egy olyan perben, amelyet az egy korábbi segédmunkás ellen indított, akit azzal vádolt, hogy ellopta a süteménykészítési igazgatóhelyettes laptopját. A laptop állítólag a BB által készített valamennyi sütemény szabadalommal nem védett titkos receptjét tartalmazta.

Ez az ügy a titkok jellege miatt érdekes, és azért is, mert azt bizonyítja, hogy a kereskedelmi titkok eltulajdonításával kapcsolatos ügyek nem szükségszerűen járnak együtt a nagy multcégek által birtokolt technológiákra vonatkozó bonyolult ügyekkel.

Az ügy tényei meglehetősen egyszerűek. A BB igazgatóhelyettese 2013. november 12-én észrevette, hogy laptopja november 6-tól 11-ig tartó távolléte alatt eltűnt. A BB biztonságvideó-rendszerének képei azt mutatták, hogy a laptop tényleges elvitelét nem filmezték le. Az igazgatóhelyettes irodáján kívül függő kamera azonban mutatott egy segédmunkást, amint az iroda folyosóján halad, belép az irodába, majd azt elhagyja, valamit egyértelműen elrejtve a kabátja alatt. A tárgyalás alatt a segédmunkás nem cáfolta, hogy ő volt a lefilmezett személy, azonban tagadta, hogy elvitte volna a laptopot. Amikor megkérdezték, hogy mit rejtgetett a kabátja alatt, azt válaszolta, hogy semmire sem emlékszik.

Az ügyész számára ez egy világos ügy volt, és azt kérte a bíróságtól, hogy ítélje el a korábbi segédmunkást hat hónap börtönre és 4800 EUR pénzbüntetésre. A BB, amely csatlakozott az eljáráshoz, volt alkalmazottját polgári kárért perelve, 1500 EUR-t követelt a még mindig hiányzó laptopért, 2500 EUR-t a laptopon tárolt információ visszanyerésével eltöltött időért, 500 EUR-t erkölcsi károkozásért és 25 000 EUR-t ideiglenes kártérítésként a titkos süteményreceptek ellopásáért.

Bár a korábbi segédmunkás továbbra is tagadta, hogy ellopta a laptopot, és bár nem volt filmfelvétel arról, hogy ténylegesen lopást követett el, a büntetőbíróság döntése szerint a felvételek azzal kombinálva, hogy nem adott magyarázatot arról, mi volt elrejtve a kabátja alatt, bizonyítékot szolgáltatott arról, hogy ő a tolvaj. A büntetőbíróság úgy döntött, hogy a vádlott súlyosan visszaélt a belé helyezett bizalommal, továbbá a tények, amelyekkel vádolták, nagyon súlyosak voltak, és azt mutatták, hogy a korábbi alkalmazott nélküli az erkölcsi érzéket. Ezért a bíróság elutasította a büntetés felfüggesztését, mert az rossz üzenetet közvetítené. Minthogy azonban a korábbi alkalmazott büntetlen előéletű volt és új állást keresett, a bíróság nem követte az ügyész javaslatát büntetőjogi megtorló intézkedések kirovására. A bíróság szerint az ilyen szankciók hozzáadódának a vádlott bűnügyi lajstromához, és erősen csökkentenék a majdnem 60 éves vádlott munkaszervezési esélyeit. A korábbi segédmunkást 80 óra közmunkára ítélték. Ami a BB által követelt polgári szankciókat illeti, a bíróság 2308,48 EUR kifizetését rendelte el. Ez magában foglalta a laptop és a rajta levő szoftver árát, a laptopon tárolt adatok visszanyerésére fordított idő ellenértékét, valamint az erkölcsi kártérítést. Minthogy a BB nem bizonyította, hogy az ellopott recepteket felhasználták volna konkurens sütemények előállítására, a bíróság csupán 1 EUR szimbolikus kártérítést ítélt meg a receptek ellopásáért. Ez a BB számára meghagyja a lehetőséget, hogy folytassa a pert, ha a jövőben bizonyítani tudná, hogy a recepteket rajta kívül bárki használja.

Brazília

A 2017. június 13-án megjelent iparjogvédelmi közlöny egy olyan rendeletet publikált, amely a PCT-úton benyújtott brazil szabadalmi bejelentések gyorsított vizsgálatáról intézkedik.

A rendelet lényege, hogy a nemzetközi kutatást vagy a nemzetközi elővizsgálatot végző hivataloktól (ISA, illetve IPEA) (amelyeket a rendelet „hivatkozási hivataloknak” nevez) érkező szabadalmi bejelentések esetében a Brazíliai Szabadalmi és Védjegyhivatal elővizsgálóinak a kutatási jelentést úgy kell megszövegezniük, hogy abba beiktatják a hivatkozási hivatal által készített kutatási jelentés tartalmát, és Brazíliában nem végeznek kiegészítő kutatást.

Az még nem egyértelmű, hogy a szóban forgó szabadalmi bejelentésnek elsőbbség igénylésén kell-e alapulnia, és hogy az igényelt elsőbbségnek a hivatkozási hivaltól kell-e származnia.

A fenti eljárás nem érvényes, ha a vonatkozó bejelentés ellen egy harmadik fél megjegyzéseket nyújtott be, vagy ha a hivatal már megkezdte a szabadalmi bejelentés vizsgálatát.

Az intézkedéstől a vizsgálati idő jelentős csökkenését várják.

Dél-Korea

A) A Koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal, a kínai Állami Szellemitulajdon-védelmi Hivatal és a Japán Szabadalmi Hivatal szakértői Dél-Koreában közös megbeszélést tartottak a mintaoltalomról.

Ez volt a 8. alkalom, amikor a három hivatal szakértői megtárgyalták a mintaoltalommal kapcsolatos kérdéseket. A három ország évenként változó helyszínen tartja ezeket a fórumokat. A helyszín 2015-ben Tokió és 2016-ban Peking volt.

A 2017. évi összejevetel tárgya a betűminták jogi oltalma volt, ahol megtárgyalták az ágazat jelenlegi állapotát a három országban, és tájékoztatták egymást a szervezet helyzetéről és a betűk jogi oltalmáról.

A 2018. évi fórumot Japánban fogják tartani.

B) A tisztességes kereskedelemmel foglalkozó bizottság nemrég szellemi tulajdoni vizsgálatot végzett közel 70 (40 külföldi és 30 hazai) gyógyszergyártó vállalatnál, részletes tájékoztatást keresve azok fő termékeiről és peres vitáiról a szellemi tulajdon területén Dél-Koreában.

A vizsgálat a bizottság által korábban, 2010-ben végzett felmérést követte, amely szintén hasonló információt kívánt nyerni 48 (30 multinacionális és 18 hazai) gyógyszergyártó vállalatról. Úgy tűnik, hogy az új vizsgálatot két fő tényező váltotta ki.

Először: 2016. decemberben a bizottságon belül új tudásipari monopóliumellenes osztályt hoztak létre azzal a különleges felhatalmazással, hogy a tudásalapú iparágakban (például a gyógyszeriparban, a biotechnológiában és az internettechnológiában) vizsgálja a visszaéléseket és a versenyérvényesítések növekedését. Emellett az új dél-koreai kormányadminisztráció jelezte, hogy fokozottabb mértékben kívánja vizsgálni a vállalatok tisztességes kereskedelmi gyakorlatát általában.

Másodszer: drámaian növekedett a szabadalmi viták száma az eredeti és a generikus gyógyszerek gyártói között azt követően, hogy 2015-ben Dél-Koreában megvalósították a gyógyászati termékek jóváhagyásának szabadalmakhoz kapcsolódó rendszerét. Úgy tűnik, hogy ezért a bizottság érdekelt minden olyan változás vizsgálatában, amely a gyógyszer-gyártó vállalatok szellemi tulajdonnal összefüggő gyakorlatában következett be azóta, hogy megvalósult a szabadalmakhoz kapcsolódó rendszer, különösen olyan megállapodások vagy egyéb üzleti megegyezések vonatkozásában, amelyek az ilyen szellemi tulajdoni viták eredményeként léptek életbe.

Úgy tűnik, hogy a bizottság a vállalatokat főleg az új eladási tájékoztatás alapján választotta ki, de figyelembe vett különböző, szabadalmi vitákkal kapcsolatos médiabeszámolókat is. A kérdőív 202 gyógyászati hatóanyagra összpontosít, amelyeket orvos által rendelt gyógyszerek olyan listájából választottak ki, amelyek eladása 2015-ben meghaladta a 8 milliárd KRW-t (megközelítőleg 7 millió dollár). A kérdőív adatokat kér orvos által felírt olyan gyógyszerekről, amelyek tartalmazzák a fentebb említett 202 gyógyászati hatóanyag valamelyikét, és amelyeket Dél-Koreában hoztak forgalomba, vagy amelyek forgalombahozatali engedélyét 2010 és 2016 között kérték. A kérdőíveken a következő kérdésekben kértek részletes információt:

- az eredeti és a generikus gyógyszerek forgalomba hozatalának és eladásának helyzete;
- a vonatkozó szabadalmilicenc-megállapodások helyzete;
- vonatkozó szabadalombenyújtási stratégiák;
- a vonatkozó viták helyzete;
- a megindított peres ügyek;
- bármilyen megállapodás, szerződés vagy együttműködési megállapodás egyéb gyógyászati vállalatokkal; és
- a dél-koreai szabadalomengedélyezési rendszer használata.

A kérdőívet 2017. május végén bocsátották ki, és a válaszokat június végétől július közepéig kérték.

A bizottság áttekinti a kapott tájékoztatást, és a következő hónapok folyamán dönt arról, hogy a kapott anyag alapján egyes vállalatokkal szemben további vizsgálatra van-e szükség. Ha azt találja, hogy egy vállalat válasza nem kielégítőek, vagy további kérdéseket vetnek fel, további információt kérhet. Ha viszont azt gondolja, hogy egy válasz különösen gyanús, *ex parte* házkutatást végezhet ennél a vállalatnál. 2010-ben a bizottság számos vállalatnál folytatott ilyen eljárást és hajtott végre hajnali házkutatást. Valószínű, hogy ebben az évben erősebben fog ellenőrző vizsgálatokat folytatni, mert most kezdte meg működését a tudásipari monopóliumok ellen tevékenykedő osztály is.

Bár ez az áttekintés a gyógyszeriparra korlátozódik, a bizottság dönthet úgy is, hogy egyéb iparágakban is folytat vizsgálatokat annak meghatározására, hogy azokon a területeken is előfordul-e szellemi tulajdoni visszaélés. Így például 2010 és 2011 között a gyógyszeripar-

ban végzett vizsgálatok elvégzése után hasonló vizsgálatokat végzett az információs technológiai, a vegyi és a mechanikai iparágakban is.

C) 2017. március 21-én a dél-koreai mintatörvény több módosítását publikálták, amelyek 2017. szeptember 22-én léptek hatályba. A legfontosabb módosításokat az alábbiakban ismertetjük.

a) Változott a mintabejelentések türelmi ideje.

A hatályban levő törvény szerint egy minta nem veszi el újdonságát egy azonos vagy hasonló mintához viszonyítva, ha a mintabejelentést 6 hónapon belül benyújtják attól az időponttól számítva, amikor az azonos vagy hasonló mintát először nyilvánosságra hozták. Ennek a türelmi időnek az előnyét a jelenlegi törvény szerint akkor lehet kihasználni, ha a bejelentő a türelmi időt a következő alkalmakkor igényli:

- (i) a bejelentés benyújtásakor;
- (ii) egy hivatali végzés megválaszolásakor;
- (iii) egy harmadik fél által benyújtott felszólalás megválaszolásakor; vagy
- (iv) egy harmadik fél által benyújtott megsemmisítési kereset megválaszolásakor.

A módosított törvény a türelmi időt hat hónapról egy évre hosszabbítja meg.

Az új törvény megváltoztatta a fentebb felsorolt négy változat közül a másodikat is, amely szerint a bejelentőnek a türelmi időt egy hivatali végzés megválaszolásakor kell igényelnie. Az új változat szerint a bejelentő addig igényelheti a türelmi időt, amíg a hivatal ki nem ad egy végső döntést a minta lajstromozásáról. Ennek megfelelően egy bejelentő mindaddig igényelheti a türelmi időt, amíg a bejelentés függőben van.

b) A hatályos törvény szerint elsőbbség igényléséhez a bejelentésnek tartalmaznia kell: i) rajzokat, amelyek lényegileg azonosak a külföldi elsőbbségi bejelentéshez tartozó rajzokkal, továbbá ii) a külföldi kormány által hitelesített elsőbbségi bejelentés másolatát.

A módosított törvény szerint a hivatal elfogad bizonyos egyéb dokumentumokat is a külföldi elsőbbségi bejelentés részleteinek megerősítésére. Így a bejelentők felhasználhatják a Szellemi Tulajdon Világszervezete (World Intellectual Property Office, WIPO) hivatalának digitális hozzáférési szolgáltatását (Digital Access Service) elsőbbségi iratok betérjesztésére, mert ez a szolgáltatás lehetővé teszi elsőbbségi iratok biztonságos cseréjét közvetlenül szellemi tulajdoni hivatalok között.

c) A módosítások kiterjedtek a büntetésekre is.

A Szellemi Tulajdoni Fellebbezési Tanács előtti hamis tanúskodás, szakértés vagy tolmácsolás büntetési tételét 10 millió KRW-ról (kb. 9000 USD) 50 millió KRW-re növelték.

A csalással szerzett mintalajstromozás büntetési tétele 20 millió KRW-ról (közelítőleg 18 000 USD) 30 millió KRW-re emelkedett.

Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH, European Patent Office, EPO)

A) Az Európai Szabadalmi Szervezet Adminisztratív Tanácsa 2017. október 11-én *António Campinos*-t választotta meg az ESZH következő elnökévé. Ötéves megbízatása 2018. július 1-jén kezdődik meg.

A portugál nemzetiségű Campinos jelenleg vezérigazgatója az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának (EU Intellectual Property Office, EUIPO). Korábban a Portugál Ipari Tulajdoni Intézet elnöke is volt, és ilyen minőségében számos éven keresztül az Adminisztratív Tanácsban képviselte Portugáliát.

Az Adminisztratív Tanács az Európai Szabadalmi Egyezmény tagállamainak küldötteiből alakult testület, amely felelős az ESZH tevékenységeinek felügyeletéért, jóváhagyja annak költségvetését, és kijelöli a hivatal elnökét.

Az ülés után Benoît Battistelli, a jelenlegi elnök melegen gratulált utódjának megválasztásához, és kijelentette, hogy az a hozzáértés és a széles körű tapasztalat győzelmének tekinthető.

B) Az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke, *Benoît Battistelli* és a Brazil Szabadalmi és Védjegy hivatal elnöke, *Luiz Otávio Pimentel* 2017. október 5-én megállapodást írt alá egy gyorsított szabadalmi vizsgálati (Patent Prosecution Highway, PPH) közös program bevezetéséről, amely lehetővé teszi a két hivatal közötti munkamegosztást és a mindkét hivatalnál párhuzamosan benyújtott szabadalmi bejelentések gyorsabb vizsgálatát.

„Rendkívül örülök, hogy a brazil hivatal az Európai Szabadalmi Hivatal társhivatalai között üdvözölhetem, ami a kétoldalú kapcsolatok új fejezetének megnyitását jelenti, és tovább bővíti együttműködésünket” – mondta Battistelli elnök.

„Bővítve kapcsolatainkat Európával a szabadalmak területén, az ESZH-val kötött megállapodás hozzájárul ahhoz, hogy nagyobb gyorsaságot és biztonságot érzünk el a szabadalmak vizsgálatában” – hangsúlyozta Pimentel elnök.

Brazília Latin-Amerika legnagyobb gazdasága, és Európával folytatott kereskedelme az Európai Unió Dél-Amerikával folytatott kereskedelmének mintegy harmadát fedi le. 2016-ban 600-nál több brazil szabadalmi bejelentést nyújtottak be az ESZH-nál. Ugyanebben az évben a brazil hivatalnál benyújtott 31 000 szabadalmi bejelentésnek nagyjából a harmada érkezett az ESZH tagországaiból.

C) Az Európai Szabadalmi Hivatal 2017. novemberi vizsgálati irányelvei utasításokat adnak arról a gyakorlatról és eljárásról, amelyet az európai bejelentések és szabadalmak vizsgálatának különböző szempontjai szerint követni kell az Európai Szabadalmi Egyezmény és annak végrehajtási utasítása szerint.

Az ESZH elnökének 2017. augusztus 4-i döntésével és az ESZE 10(2) cikke alapján módosították a vizsgálati irányelveket. Az ESZH 2017. augusztus 4-i közleménye szerint az új irányelvek 2017. november 1-jén léptek hatályba.

Az irányelvek az alábbi 8 részt tartalmazzák:

A rész: Irányelvek az alakisági vizsgálatához

B rész: Irányelvek a kutatáshoz

C rész: Irányelvek az érdemi vizsgálat eljárási szempontjaihoz

D rész: Irányelvek a felszólaláshoz és a korlátozási/megvonási eljáráshoz

E rész: Irányelvek általános eljárási ügyekhez

F rész: Az európai szabadalmi bejelentés

G rész: Szabadalmazhatóság

H rész: Módosítások és javítások

Az A rész az alakiságok vizsgálati eljárását ismerteti, főleg az engedélyezési eljárásra tekintettel.

A B rész a kutatási ügyekhez ad irányelveket.

A C rész az érdemi vizsgálat során figyelembe veendő eljárási szempontokkal foglalkozik.

A D rész a felszólalási, a korlátozási és a megvonási eljárást tárgyalja.

A E rész az ESZH előtti eljárások néhány vagy összes szakaszára vonatkozó eljárási részleteket foglalja össze. Tájékoztatót tartalmaz azokról az esetekről is, amikor az ESZH mint megjelölt vagy kiválasztott hivatal szerepel Euro-PCT-bejelentésekben.

Az F, G és H részben az ESZE alapján végzendő eljárások érdemi követelményeit fejtik ki.

Az F rész meghatározza azokat a követelményeket, amelyeket a bejelentésnek teljesítenie kell – kivéve a szabadalmazhatóságot –, különösen a találmány egységét (82. cikk), a kielégítő kinyilvánítást (83. cikk), az egyértelműséget (84. cikk) és az elsőbbségi jogot (87–89. cikk).

A G rész a szabadalmazhatósági követelményekkel foglalkozik (52–57. cikk), kiemelve a szabadalmazhatóságból való kizárásokat [52(2) és 53. cikk], az újdonságot (54. cikk), a feltalálói tevékenységet (56. cikk) és az ipari alkalmazhatóságot (57. cikk).

A H rész a módosítások és javítások követelményeivel foglalkozik, különösen a megengedhetőség kérdéseivel (80. szabály és 137. szabály), valamint a 123(2) és (3) cikkben, a 139. szabályban és a 140. szabályban foglaltaknak való megfelelés kérdéseivel.

Az irányelvek online férhetők hozzá az ESZH három hivatalos nyelvén, mind PDF-, mind HTML-formátumban. Nyomtatott változatot nem adnak ki.

Mind a nyolc részben végeztek módosításokat, hogy a szöveget összhangba hozzák a jogi és eljárási fejleményekkel.

A módosításokat láthatóvá lehet lenni a HTML-publikációban a „Show modifications” boxra kattintva a felső jobb sarokban az ESZH „Guidelines for Examination in the European Patent Office” c. kiadványának 3. oldalán, amely zöld háttérrel mutatja a beiktatott szöveget és pirossal áthúzott betűkkel a törölt szöveget. Rendelkezésre áll az irányelvek két letölthető változata is, az egyik tiszta másolat, míg a másik a változtatásokat mutató szöveg.

Mind a HTML-változat, mind a PDF-változat tartalmaz:

- egy nem kimerítő betűrendes kulcsszóindexet;
- egy számítógéppel megvalósítható találmányoknak szentelt indexet az irányelvek vonatkozó fejezeteire irányuló közvetlen hiperlinkek gyűjteményével;
- azoknak a fejezeteknek a teljes listáját, amelyeket módosítottak, a megfelelő hiperlinkekkel együtt.

D) Gyakran van szükség arra, hogy egy bejelentő egy szabadalmi bejelentést ne csak az ESZH-nál, hanem az USPTO-nál is benyújtson. Ennek következtében a versenytársak gyakran vizsgálják mind az európai, mind az amerikai bejelentésre adott szabadalmat, illetve azt, hogy ezeknek a szabadalmaknak az érvényességét nem támadták-e meg. Az ESZH-nál felszólalással, míg az USPTO-nál engedélyezés utáni eljárásban a felek közötti felülvizsgálattal (inter partes review, IPR) eljárással. Nehéz megjósolni egy szabadalom érvényességét megtámadó eljárás végeredményét. Az újabb felszólalási és IPR-eljárások elemzése azt mutatja, hogy az olyan európai szabadalmak ellen, amelyeknek van IPR-rel megtámadott amerikai párja, sokkal gyakrabban nyújtanak be felszólalást, és az említett elemzésből az is kitűnik, hogy a párhuzamos európai és amerikai szabadalmak ellen indított felszólalási, illetve IPR-eljárásokban gyakran döntenek hasonló módon.

A 2014. január és 2016. május között benyújtott olyan IPR-kérelmek adatait vizsgálták, amelyek végleges írott döntést kaptak. A megtámadott amerikai szabadalmak 48%-ának volt megfelelő megadott európai szabadalma, és ezen európai szabadalmak közül 26% ellen nyújtottak be felszólalást. Minthogy ebben az időszakaszban az összes európai szabadalomnak csak mintegy 4-5%-a ellen szólaltak fel, mintegy ötször volt valószínűbb, hogy felszólalnak azon európai szabadalmak ellen, amelyeknek volt IPR-rel megtámadott amerikai párja.

Az IPR-rel megtámadott párhuzamos amerikai szabadalommal rendelkező és felszólalással megtámadott európai szabadalmak 57%-át vonták meg felszólalás következtében, 25%-ot fenntartottak módosított formában, és a felszólalások 8%-át utasították el. Ezeknek az adatoknak a 2015. évi európai felszólalási adatokkal való összehasonlítása azt mutatja, hogy az IPR-rel megtámadott párhuzamos amerikai szabadalommal rendelkező, felszólalással megtámadott európai szabadalmak esetében közel kétszer valószínűbb volt a megvonás.

Az is megállapítható, hogy az IPR-rel megtámadott párhuzamos amerikai szabadalommal rendelkező európai szabadalmak elleni felszólalási döntések elemzése szerint a felszólalások eredménye hasonló volt az IPR-eljárás eredményéhez (pl. legalább egy igénypontot nem találtak szabadalmazhatónak az IPR-eljárásban, és a szabadalmat megvonták vagy módosított formában tartották fenn a felszólalási eljárásban). A felszólalásoknak csupán 10%-a volt eltérő az IPR-eljárásétól.

E) Az ESZH fellebbezési tanácsának nemrég hozott, *T 1846/11 sz.* döntése a *Rigaku Corporation* által benyújtott fellebbezésre vonatkozik, amelyet a vizsgálati osztály egy európai szabadalmi bejelentést elutasító döntése ellen nyújtott be.

Az ESZE világos különbséget tesz a hivatásos képviselők (vagyis a képesített európai szabadalmi ügyvivők) és a gyakorló jogászok (legal practitioners), vagyis az olyan, képesített jogászok között, akik egy szerződő államban jogosultak szabadalmi ügyekben eljárni, és működési helyük ebben az államban van. A gyakorló jogászok példaként említjük az ügyvédeket Németországban (Rechtsanwalt), valamint az Egyesült Királyságban (solicitors és barristers). Az ESZE szerint a gyakorló jogászok jogosultak a bejelentőt képviselni eljárásokban az ESZH előtt ugyanúgy, mint a hivatásos képviselők, amennyiben megkapják a vonatkozó meghatalmazást a bejelentőtől, és azt benyújtják az ESZH-nál.

Visszatérve a most vizsgált döntéshez, az európai bejelentést 2004. május 27-én nyújtották be, és az képviselőként egy szabadalmi és védjegyirodát jelölt meg. Nem nyújtottak be aláírt meghatalmazást vagy utalást egy általános meghatalmazásra.

A vizsgálati osztály előtti eljárásban egy ennél az irodánál működő gyakorló jogász kezdett eljárni a bejelentő nevében 2010. november 19-től kezdve. Ez egy 2016. január 22-én tartott szóbeli tárgyaláson való részvételét is jelentette. Ennek a tárgyalásnak a kezdetén a gyakorló jogászt felkérték, hogy mutasson be egy aláírt meghatalmazást vagy utalást egy általános meghatalmazásra az ESZH elnökének egy 2007. július 12-i döntése szerint, amely a következőket mondja:

„Az ESZE 134(8) cikke alapján képviseletre jogosult gyakorló jogászoknak be kell nyújtaniuk egy aláírt meghatalmazást vagy egy utalást egy már benyújtott általános meghatalmazásra. Ha az ESZH értesül egy meghatalmazás benyújtása nélküli gyakorló jogász kijelöléséről, ezt a jogászt fel kell kérni, hogy az ESZH által megjelölt időn belül nyújtson be egy meghatalmazást.”

A gyakorló jogász nem volt képes a szóbeli tárgyalás alatt benyújtani a kívánt meghatalmazást. Ennek fényében a tanács 2016. február 5-én egy közleményben felszólította meghatalmazás benyújtására.

E közleményre válaszként a gyakorló jogász egy 2016. április 8-án kelt, aláírt, általános meghatalmazást nyújtott be, amely a kérdéses gyakorló jogászt a meghatalmazottak egyikéként sorolta fel, és bélyegző alakjában egy állítást is tartalmazott, amely szerint a konkrét szabadalmi és védjegyiroda jogosult volt 2010. október 1-jétől eljárni a bejelentő nevében.

A gyakorló jogász kifejtette, hogy a 2010. október 1-jei, korábbi meghatalmazást abban az időben adták, amikor ő átvette a felelősséget, azonban az elkallódott.

Míg a tanácsot kielégítette, hogy a gyakorló jogász által benyújtott általános meghatalmazás felhatalmazta őt arra, hogy a fellebbező fél nevében eljárjon, úgy vélte, hogy az csupán arra volt felhatalmazva, hogy ezt 2016. április 8-tól, nem pedig 2010. október 1-jétől kezdve tegye. A tanács hangsúlyozta, hogy a 2010. október 1-jei, korábbi meghatalmazást nem nyújtották be, ezért nem volt lehetséges igazolni, hogy a gyakorló jogász 2010. október 1-jétől kezdve fel volt hatalmazva egy aláírt meghatalmazás által. Továbbá az általános meghatalmazás szövege azt jelezte, hogy a szabadalmi és védjegyirodának csupán az ESZH-

képviselői, vagyis az ESZE 152(11) szabálya szerinti képviselők társulása, amely nem tartalmazott gyakorló jogászokat, voltak meghatalmazva.

A fentiek ellenére, minthogy az ügyben sajátos körülmények voltak adottak, ahol egy 2016. április 8-án kelt általános meghatalmazást nyújtottak be, és a korábbi meghatalmazás állítólag elkallódott, a tanács jelezte, hogy ha benyújtanák a fellebbező egy további jóváhagyását, a gyakorló jogász által 2010. október 1. és 2016. április 8. között tett lépéseket kivételesen mint jogos képviselő által tett lépéseket ismernék el. A gyakorló jogász azonban nem nyújtott be ilyen jóváhagyást. Ezért a tanács arra a következtetésre jutott, hogy a gyakorló jogász csupán arra volt meghatalmazva, hogy a fellebbező felet 2016. április 8-tól kezdve képviselje, és ezért az általa 2010. október 1. és 2016. április 8. között tett eljárási lépéseket a tanács meg nem történtnek tekintette; ez azt is jelentette, hogy a gyakorló jogász által benyújtott iratot is ilyennek tekintette.

A tanács elismerte, hogy ez a döntés „formalisztikusnak és szigorúnak” tűnhet. Hangsúlyozta azonban, hogy egy meghatalmazás benyújtása alapvető fontosságú annak megállapításához, hogy az ESZH a meghatalmazott képviselővel áll-e szemben.

A döntés hangsúlyozza annak a fontosságát, hogy a bejelentők mindig a megfelelő meghatalmazásokat nyújtsák be annak érdekében, hogy elkerüljék a fenti döntésben ismertetett következményeket.

Európai Unió

Az Európai Bizottság 2017. szeptember elején publikált egy tanulmányt a szellemi tulajdonjogok brexit utáni helyzetéről.

Nem túlzás azt mondani, hogy az Egyesült Királyság döntése az EU-ból való kilépésről bizonytalanságot okozott mind saját maga, mind az EU-ban megmaradó 27 ország (EU 27) számára; a megfontolandó kérdések között van a brexit hatása a szellemi tulajdonjogokra és azok tulajdonosaira a régióban.

Tanulmányában a Bizottság világossá teszi, hogy a brexittárgyalásokkal ki szeretné zárni, hogy a szellemi tulajdon oltalma (ideértve a függő jogokat, a földrajzi árujelzőket, a kiegészítő oltalmi tanúsítványokat és az adatbázisjogokat) meggyengüljön vagy kimerüljön az ország EU-ból való kilépése által. Továbbá azok a jogok, amelyek a kilépés időpontja előtt kimerültek, ilyenek maradjanak mind az EU 27-ben, mind az Egyesült Királyságban.

A tanulmány ezután öt kulcsterületet tárgyal meg, amelyeket a Bizottság szerint védeni kell e cél elérése érdekében: 1. az élő szellemi tulajdonjogok (ideértve a földrajzi árujelzőket is); 2. a függő bejelentések; 3. a kiegészítő oltalmi tanúsítványok vagy azok oltalmi idejének meghosszabbítása; 4. az adatbázisok; és 5. a jogok kimerülése. A Bizottság végig egyértelművé teszi általános álláspontját az élő szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatban az alábbi formában:

„Az Unióban a kilépés időpontja előtt engedélyezett bármilyen egységes jellegű szellemi tulajdon-jog tulajdonosát ezen időpont után az Egyesült Királyság területe vonatkozásában érvényesíthető szellemi tulajdon-jog birtokosaként kell elismerni, hasonlóan az Unió törvénye által biztosított joghoz – szükség esetén egy bevezetendő sajátos hazai jogalkotás alapján.”

A tanulmány röviden kifejti, hogy az elv érvényesítésének magában kell foglalnia az alábbiakat is:

- a megújítási időpontok meghatározása;
- az elsőbbségi és szenioritási elvek figyelembevétele;
- a „tényleges használat” követelményei és a „hírnévszabályok” elfogadása.

A tanulmány megállapítja továbbá, hogy ennek az elvnek az érvényesítése nem okozhat költségeket az Unión belül az egységes jellegű szellemi tulajdon-jogok tulajdonosai számára. Az ilyen tulajdonosok adminisztratív terheit szigorú minimumon kell tartani.

A tanulmány a továbbiakban az alábbiakat is megállapítja:

- A kilépés időpontja előtt benyújtott szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó bejelentések „bejelentőinek jogosultaknak kell lenniük az ilyen függő bejelentések vonatkozásában megtartani bármilyen elsőbbségi időpont előnyét.”
- Kiegészítő oltalmi tanúsítványra vonatkozó bejelentések vagy azok meghosszabbítását célzó, a kilépés időpontja előtt benyújtott bejelentések esetén: „egy személynek jogosultnak kell lennie arra, hogy továbbra is kaphasson kiegészítő oltalmi tanúsítványt.”
- A jogkimerülés tárgyával kapcsolatban a tanulmány megállapítja, hogy az EU területén a kilépés időpontja előtt kimerült szellemi tulajdon-jogoknak ezen időpont után is kimerülteknek kell maradniuk mind az EU 27-ben, mind az Egyesült Királyságban.

A tanulmányban leírtak természetesen nem képezik a kötelező módját annak, ahogyan az Egyesült Királyságnak az EU-ról való leválási folyamatát alkalmazni kell a jelenlegi szellemi tulajdoni rendszerre, azonban fontos betekintést nyújt arra, ahogyan az EU meg kívánja közelíteni ezt a nehéz kérdést.

Biztató lehet a jogtulajdonosok számára, hogy az EU 27 a brexit sima és következetes szellemi tulajdoni megközelítését kívánja. A jelenlegi fő üzenet az, hogy az EU 27 kívánsága szerint az egységes jogok tulajdonosai nem veszíthetik el ezeket a jogokat, amikor az Egyesült Királyság elhagyja az EU-t.

Az Európai Unió Bírósága

A) Az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU) 2017. szeptember 21-i ítéletében megállapította egyrészt, hogy a formákra vonatkozó technika állását nem lehet bizonyos termékkategóriákra korlátozni, másrészt nem lehet megkívánni, hogy a tájékozott felhasználó ismerje a technika állásához tartozó formakincset.

A holland *Easy Sanitary Solutions* (ESS) 2003. november 28-án nyújtott be az EUIPO-nál egy közösségi mintát, amelyet 2004. március 9-én publikáltak „tusolólefolyók” termékjelöléssel. A mintának fedőlemeze van kerek kifolyóval és kifolyócsővel. Az *I Drain* (most: *Group Niselles*, GN) keresete alapján az EUIPO a mintát újdonsághiány miatt semmisnek nyilvánította.

Az ESS panasza alapján az EUIPO 3. fellebbezési tanácsa a döntést 2010-ben hatálytalanította. A döntés ellen a GN panaszt nyújtott be, aminek alapján az EU Törvényszéke (General Court, GC) a minták helytelen összehasonlítására hivatkozva a tanács döntését hatályon kívül helyezte. Az ESS és az EUIPO által a GC döntése ellen a CJEU-nál benyújtott fellebbezések eredménytelenek voltak. A CJEU ítéletében három szemponthoz részletes megjegyzéseket fűz, amelyek majdnem minden mintajogi ügyben jelentőséggel bírhatnak.

A CJEU szerint a megsemmisítési ügyekben a felek nyilatkozataira vonatkozó elvek miatt nem az EUIPO feladata az újdonságvizsgálat kapcsán egy korábbi minta egymástól függetlenül nyilvánosságra hozott elemeit kombinálni, hogy ezáltal megállapítsa azok fontosságát. A CJEU emellett azt is részletesen kifejti, hogy miért lényegtelen a termék jellege a fontosság kérdésénél annak ellenére, hogy a közösségi mintarendelet 7. cikke utal a vonatkozó gazdasági ágazatnak a közösségben tevékeny szakköreire. Ezen túlmenően a CJEU arra is utal, hogy ilyen szövegösszefüggésben miért nem érdekes az a kérdés, hogy a tájékozott felhasználó ismeri-e a vonatkozó technika állását.

A GC azon a véleményen volt, hogy az EUIPO tévedést követett el, amikor nem azonosította saját maga a benyújtott eljárási anyagból a vonatkozó technika állását. Emellett megállapította, hogy az EUIPO-nak saját magának kellett volna összeillesztenie a vonatkozó korábbi minta egyes elemeit. A hivatal kifogásolta, hogy a hivatalból történő vizsgálat elve nem vonatkozik megsemmisítési eljárásokra [a közösségi mintarendelet 63(3) cikke]. Ezért az érvénytelenséget kérő bejelentő felelőssége, hogy rendelkezésre bocsássa a szükséges részleteket, különösen hogy pontosan és széleskörűen megjelöljön minden korábbi mintát. A CJEU most ehhez a véleményhez – ellentétben a GC megállapításával – csatlakozott.

Ezzel szemben a CJEU követte a GC-nek azt a megállapítását, hogy egy minta akkor is fontos technika állását képezi, ha egy olyan termékhez van felvéve, amely a közösségi mintarendelet termékjelzésében meghatározott terméktől eltérő szektorba tartozik. Abból sem következik más, ha a rendelet 7. cikkének 1. bekezdése „a vonatkozó gazdasági ágazat szakköreire” utal. A CJEU szerint ez a rendelkezés olyan kivétel, amelyet korlátozva kell értelmezni. A CJEU megállapítja továbbá, hogy a rendelkezés értelmében kellően figyelembe kell venni azokat a nehézségeket, amelyek az EU tagállamaiban a kinyilvánítás tényeire vonatkozó tényleges körülmények vizsgálatával járnak. A bíróság szerint a vonatkozó technika állásának bizonyos szektorokra való korlátozása nem kapcsolódik ehhez a rendelkezéshez, és nem volt a jogalkotónak sem szándéka.

A CJEU azonban egyértelműen osztotta a GC-nek azt a feltételezését, hogy egy korábbi minta az egyéni jelleg megítélésénél csak akkor fontos, ha a tájékozott felhasználó (valóban)

ismerte a korábbi mintát. A CJEU szerint helytelen ilyen tudatosságot feltételezni a tájékozott felhasználó részéről akár az újdonság vizsgálatakor, akár a vizsgált minta egyéni jellegének megállapításakor. A rendelet szövege azonban nem ad alapot a követelmények ilyen kiterjesztésére, ezért az érvénytelenségi kérelemtől továbbra is csak azt kívánják meg, hogy bizonyítsa: ténylegesen történt kinyilvánítás, de azt nem kell bizonyítania, hogy a tájékozott felhasználó tudomással bírt a vonatkozó technika állásáról.

B) A CJEU megerősítette, hogy színek kombinációja inhalálókészülékeken érvénytelen, mert a védjegyet nem ábrázolták grafikusan.

Az Európai Unió 207/2009 sz. védjegyrendeletének 4. cikke előírja, hogy egy európai uniós védjegynek grafikusan ábrázolhatónak kell lennie.

A CJEU egy korábbi döntése (*Heidelberger Bauchemie GmbH, C-49/02*) megállapította, hogy két vagy több színből álló védjegybejelentésben egy olyan színekombináció grafikai ábrázolásának, amelyet a kivonatban kontúrok nélkül jelölnek meg, szisztematikusan elrendezettnek kell lennie, ahol a színeket előre meghatározott és egységes módon kell társítani.

Az EU Törvényszéke előtt jelenleg függőben van egy két szín kombinációjából álló védjegybejelentés, ahol a színek (kék és ezüst) két blokkjának grafikus ábrázolása derékszögben van elrendezve, és a leírás megállapítja, hogy a színek megközelítőleg azonos arányban és egymás mellett vannak elhelyezve (*Red Bull GmbH v. Optimum Mark Sp.*).

A most vizsgált ügy háttere, hogy G lajstromozott védjegyének bitorlásáért beperelte S-et. A védjegyet a lajstromban úgy írták le, hogy az egy sajátos, sötétbíbor színből áll, amely egy légzőkészülék jelentős részére van felvíve, és a légzőkészülék fennmaradó részén egy sajátos világos bíbor szín van elrendezve. A lajstromozást egy színes fénykép kísérte, amely ezeket a színeket egy valódi légzőkészülékre alkalmazva mutatta be.

Ellenintézkedésként S annak a megállapítását kérte, hogy a védjegy érvénytelen, mert nem tett eleget a 4. cikk követelményeinek.

A felsőbbíróság helyt adott S keresetének. Ez ellen G nyújtott be fellebbezést.

A CJEU elutasította a fellebbezést. Megállapította, hogy a védjegy nélkülözi az egyértelműséget, az érthetőséget, a pontosságot és a hozzáférhetőséget, amelyeket a törvény előír; ezért a lajstromozást érvénytelennek nyilvánította. Azt is megállapította, hogy az ügy alkalmas volt azonnali ítélkezésre.

A színes védjegyek kapcsán nem volt esetjog, amely azt javasolta volna, hogy a képi ábrázolásnak elsőbbsége van a szóbeli leíráshoz viszonyítva. Ezeknél a védjegyeknél a leírás különösen fontos, mert segíthet tisztázni és pontosítani a védjegy oltalmi körét. Az ábrázolást és a leírást egyenként kell figyelembe venni. Bár az európai védjegy törvény 3(2) cikke szerint a szóbeli leírás nem kötelező, ez csupán azt jelenti, hogy nem mindig szükséges ilyet csatolni. Az EUIPO vizsgálati irányelveire vonatkozó érveket a bíróság elutasította, mert azoknak nem volt jogi hatályuk.

A bíróság a védjegy három lehetséges értelmezését vette figyelembe, és megállapította, hogy azok közül egyik sem elégítette ki az egyértelműség, érthetőség, pontosság és hoz-

záférhetőség alkalmazható próbáját. A három értelmezés közül a legkevésbé rossz az volt, hogy a védjegy a szóbeli leírás szerinti két szín bármilyen arányából áll, ahol a képi ábrázolás csupán szemléltetése a védjegy által felvehető alakoknak. Ez összeegyeztethetővé tette a képi ábrázolást, a szóbeli eljárást és a bibliográfiai adatkód alapján nemzetközileg elfogadott számokat, amelyek azt jelezték, hogy a védjegy „szín önmagában” típusú volt. Még különböző módjai voltak azonban a lajstromozásban lefektetett információ értelmezésének, és ez nemcsak kétértelműséghez, hanem tisztességtelenséghez is vezetett, mert tágitotta a lehetséges oltalmi kört, és tulajdonosnak tisztességtelen versenylőnyt biztosított.

A CJEU esetjoga egyértelmű volt a vonatkozó pontokban, ezért nem volt helyes előzetes döntést kérni. A Red Bull központi kérdése eltérő volt: vajon az egymás mellett levő kétszínű mintákat úgy kell-e értelmezni, hogy azok nem csupán a színeket, hanem az alakokat és a helyzeteket is meghatározzák, amelyekben azok megjelennek?

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala

Egy amerikai vállalat 2016-ban az EUIPO-nál kérelmet nyújtott be az &PIZZA ábrás szövevény lajstromozása iránt ételekre és italokra, valamint éttermi, bár- és élelmezési szolgáltatásokra. Az EUIPO részben elutasította a bejelentést megkülönböztető jelleg hiánya miatt, mert a „pizza” szó leíró jellegű. A bejelentő azonban az áruk és a szolgáltatások korlátozásával el tudta hártani ezt a kifogást.

Egy márkanévnek vagy egy logónak elsősorban „megkülönböztető” jellegűnek kell lennie ahhoz, hogy védjegyként lajstromozható legyen, és lehetővé tegye az érintett közönség számára a vonatkozó áruk és szolgáltatások megkülönböztetését, vagyis egy konkrét vállalathoz való tartozásának észlelését. Ha egy védjegy nem teljesíti ezeket a követelményeket, a védjegybejelentést elutasítják, vagy pedig, ha lajstromozták a védjegyet, a lajstromozást meg lehet támadni, és esetleg el lehet érni a törlését.

A megkülönböztetőképeség követelményét nem elégíti ki az olyan védjegy, amelynek (uralkodó) szóeleme, amelyre oltalmat kérnek, a kérdéses szolgáltatások vonatkozásában leíró jellegű.

A vizsgált ügyben az &PIZZA védjegyet kezdetben a 30., 32. és 43. áruosztályban különböző árukra és szolgáltatásokra kérték, ideértve a sajtomártást, a paradicsommártást, a tésztamártást, a pizzát, továbbá az éttermi és bárszolgáltatást. Ezekkel az árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban az EUIPO elővizsgálója megállapította, hogy az &PIZZA megjelölés nem alkalmas arra, hogy védjegyként szolgáljon. Az elővizsgáló szerint a „pizza” szó az Európai Unió területén a fogyasztók számára mint „olyan étel ismert, amely sajttal és paradicsommal fedett sült tészta, és amelyhez rendszerint gombát, szardellát, kolbászt vagy sonkát adnak”.

Az elővizsgáló az ábrás szövevény jelképes elemeit sem találta megkülönböztető jellegűnek, mert az & jel is teljesen általános, és a betűk is szabványosak.

A védjegybejelentés azonban olyan különböző árukra is vonatkozott, amelyek nincsenek összefüggésben a pizzával; ilyenek a tea, a kávé, a cukrászsütemények, a gyümölcslevek, a szirupok, a fagylalt, a palackozott és a szénsavas víz és az üdítőitalok. Az elővizsgáló a bejelentést ezekre az árukra nem utasította el, mert a „pizza” szó ezekre nézve nem leíró jellegű, és ezért a megjelölés kielégíti a megkülönböztetőképességre vonatkozó követelményt. Erre tekintettel a bejelentő korlátozta bejelentését olyan árukra és szolgáltatásokra, amelyeket az elővizsgáló nem kifogásolt, és az EUIPO a korlátozott oltalmi körű bejelentést lajstromozta.

Az Európai Unió Védjegy bírósága

Az Európai Unió alicantei védjegy bíróságának 2. tanácsa 2017. február 13-án a felperesek (*Guccio Gucci, SpA, Hugo Boss Trademark Management GmbH & Co KG, Lacoste SA, Procter & Gamble International Operations SA és HFC Prestige Products SA*) javára döntött a spanyol *Equivalenza Retail, SL* (Equivalenza) vállalat ellen indított perben.

A felperesek azért indították a pert, mert az Equivalenza a Hugo Boss, a Gucci és a Lacoste házhoz tartozó védjegyeket használta állítólag azonos illatú parfümjeinek eladásakor. A felperesek védjegyeit az Equivalenza az ún. „összehasonlító listákon” használta, amelyeket elosztóinak és ügyfeleinek adott át, és ezek a listák összekötötték a hasonló illatú parfümök számhivatkozásait az eredeti parfümök védjegyeivel, amelyekre az utánzatok eladásakor szóban is hivatkoztak az Equivalenza üzletláncában.

Az Equivalenzát az EU védjegy bíróságának 1. sz. tanácsa már 2015. január 14-én is elítélte harmadik felek védjegyeinek a használatáért (ezt megerősítette az alicantei fellebbezési bíróság). Ennek ellenére az Equivalenza nem változtatott üzleti módszerein, jölehet lépéseket tett annak irányában, hogy az összehasonlító listákat nehezebben bizonyítható módon használja. Így bebizonyosodott a jelen ügyben, hogy az Equivalenza az összehasonlító listákat úgy adta át, hogy azok kapcsolatot tudtak létrehozni a felperesek védjegyei és saját termékei között, miközben egyidejűleg a következőket mondta az ügyfeleknek:

- a védjegyek használatát megtiltották;
- meg kell jegyezniük a megfelelő hivatkozásokat.

Equivalenza próbálkozott azzal érvelni, hogy megváltoztatta üzleti módszerét a parfümök illatszergyártó családokon keresztül történő eladásával, azonban a bíró megállapította, hogy bizonyítást nyert: az Equivalenza volt az összehasonlító listák forrása.

A bíróság döntése szerint az Equivalenza ténykedései bitorolták a felperesek jól ismert védjegyeit, mert potyautasként ténylegesen kihasználta a híres védjegyeket, és azok hírnevéből, vonzerejéből és tekintélyéből tisztességtelen előnyre tett szert. Emellett a bíróság azt is kinyilvánította, hogy a híres parfümök védjegyeinek hasonló illatú parfümök eladására történő használata a tisztességtelen versenyt tiltó törvénybe ütközik – nevezetesen tisztességtelen előnyszerzés egy másik fél hírnevéből a piacon, és törvénytelen összehasonlító hir-

detés alkalmazása azáltal, hogy saját termékeit a felperes parfümjeinek utánzataiként vagy másolataiként mutatta be.

A fentiek alapján a bíróság elrendelte, hogy az Equivalenza:

- szüntesse meg parfümjeinek felajánlását, forgalmazását és reklámozását a felperesek védjegyeinek használatával;
- vonja vissza a piacról, semmisítse meg és szüntesse meg szolgáltatni a felperesek védjegyeit tartalmazó anyagokat, összehasonlító listákat vagy azonosítási eszközöket;
- tartózkodjék attól, hogy üzleteit ellássa olyan anyagokkal, amelyek a felperesek védjegyeit tartalmazzák; és
- változtassa meg azoknak a parfümöknek a számhivatkozásait, amelyeket a felperesek védjegyeivel kapcsolatban használt.

A bíróság elrendelte továbbá, hogy az Equivalenza:

- kárpótolja pénzügyileg a felpereseket kártérítés fizetésével;
- az ítéletet publikálja két spanyol újságban; és
- fizesse meg az eljárások költségeit.

Franciaország

Egy 2017. március 14-i döntésében a Versailles-i Fellebbezési Bíróság megerősítette a Nanterre-i elsőfokú bíróság döntését három olyan doménnév átadásával kapcsolatban, amelyek bitorolták egy területi kollektíva [collectivité territoriale; gyűjtőnév a francia commune (község), département (megye) és région (vidék) francia szóra] védjegyét. A fellebbezési bíróság felülvizsgálta a *Syrel*-ügyben hozott három döntését egy alternatív vitadöntő eljárásban, hogy megoldjon az „.fr” országgóddal Franciaországra kiterjesztett doménnévvitákat, amelyeket a French Association for Cooperative Internet Naming, AFNIC, kooperatív internetes elnevező francia társaság adminisztrál.

Az ügyben felperes *Dataxy* internetszolgáltatásokat nyújtott, és lajstromozó volt az „.fr” doménnevek számára. Az alperes a francia *Saône-et-Loire* megye volt. Az alperes birtokolta a SAÔNE-ET-LOIRE LE DEPARTEMENT védjegyet, amelyet 2011. április 4-én lajstromoztatott a 35., 38., 39. és 41. áruosztálybeli árukra és szolgáltatásokra – főleg online hirdetési szolgáltatásokra és telekommunikációs célokra. A vitatott doménnevek a következők voltak: *saoneetloire.fr* és *saone-et-loire.fr*, amelyeket a felperes 2004. június 7-én, és *saône-et-loire.fr*, amelyet a felperes 2012. június 22-én lajstromoztatott,

Az alperes 2012. augusztusban három panaszt nyújtott be a *Syrel*-eljárás ellen, amelyet az AFNIC adminisztrált. Az AFNIC bizottsága 2012. október 31-én három különálló döntésben megtagadta a *saoneetloire.fr* és a *saone-et-loire.fr* doménnév átadását, azonban elrendelte a *saône-et-loire.fr* doménnév átadását az alperesnek a postára és elektronikus kommunikációra vonatkozó törvény L45.2 cikke alapján.

2012. december 4-én a felperes bírósági eljárást indított az alperes és az AFNIC ellen, kérve az AFNIC azon döntésének a visszavonását, amely elrendelte az *saône-et-loire.fr* doménnév átadását az alperesnek. Az alperes azzal válaszolt, hogy kérte a bíróságot a döntés megerősítésére, továbbá annak a két AFNIC-döntésnek a megváltoztatására, amely megtagadta a *saoneetloire.fr* és a *saone-et-loire.fr* doménnév átruházását. A Nanterre-i elsőfokú bíróság helyt adott az alperes kérésének, és megállapította, hogy mind a három doménnevet át kell ruházni az alperesre.

A döntés ellen a felperes a Versailles-i Fellebbezési Bíróságnál nyújtott be fellebbezést.

Az megvizsgálta a vitát a törvény L-45-2(2) cikke alapján, amely úgy rendelkezik, hogy egy doménnév-lajstromozást meg lehet semmisíteni vagy törölni lehet, ha az valószínűleg bitorol szellemi tulajdoni vagy személyiségi jogokat, kivéve, ha a doménnév tulajdonosa törvényes érdekekkel rendelkezik, és jóhiszeműen jár el.

A bíróság megállapította, hogy a felperes nem volt ismert Saone-et-Loire vagy hasonló néven, és a francia Saone-et-Loire megyében nem használta egyik doménnevet sem. A bíróság azt is megállapította, hogy az alperes védjegye disztinktív volt. Emellett a felperes által nyújtott szolgáltatások hasonlóak voltak azokhoz a szolgáltatásokhoz, amelyekre az alperes védjegyét lajstromozták.

A fentiek alapján a fellebbezési bíróság megállapította, hogy a vitatott *saône-et-loire.fr* doménnév valószínűleg zavart okozna az átlagfogyasztó fejében. Ezért megerősítette az alsófokú bíróság döntését, amivel egyúttal fenntartotta az AFNIC döntését is, és megállapította, hogy a felperes bitorolta az alperes védjegyét.

Ami a vitatott *saoneetloire.fr* és a *saône-et-loire.fr* doménnevet illeti, azokat a bíróság a törvény L-35-2(3) cikke alapján átruházta az alperesre.

A fellebbezési bíróság visszavonta az AFNIC által hozott két döntést, és elrendelte mind a három vitatott doménnév átruházását az alperesre. A felperesnek 25 000 EUR kártérítést kellett fizetnie.

Fülöp-szigetek

A Fülöp-szigeteken 2017. augusztus 1-jén új védjegy törvény lépett hatályba. Ennek főbb rendelkezéseit az alábbiakban foglaljuk össze.

- Nem kell benyújtani egy külföldi bejelentés hiteles másolatát, ha a benyújtás és/vagy a lajstromozás ténye megállapítható a külföldi szellemi tulajdoni hivatal hivatalos weboldaláról.
- A védjegy megújításakor kötelező benyújtani egy nyilatkozatot a védjegy tényleges használatáról.
- Egy lajstromozott védjegy használatának hiánya a lajstromozás időpontjától legfeljebb hat évig van megengedve.
- Ha a bejelentés ellen felszólalnak vagy törlési keresetet nyújtanak be, ez a tény felhasználható a használat hiányának igazolására.

India

A közelmúltban a Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court, DHC) gyógyászati védjegyek kapcsán hozott döntést a *Sun Pharma Laboratories (Sun) v. Mylan Laboratories & Anr.* (Mylan)-ügyben. A két fél közötti vita kiindulási oka az volt, hogy az OXIPLAT védjeggyel rendelkező felperes tudomására jutott, hogy az alperes SOXPLAT védjeggyel ellátott árukat hozott forgalomba. A felperes szerint az alperes védjegye megtévesztően hasonló az ő védjegyéhez, ezért kérte védjegybitorlásért eltiltani az alperest az ő védjegyéhez megtévesztően hasonló védjegy használatától.

A DHC alapvetően a következő két tényből indult ki:

- A felperes és az alperes azonos kereskedelmi területen gyógyászati/orvosi készítmények kereskedelmi forgalmazásával foglalkozik.
- A felperes az OXIPLAT, míg az alperes a SOXPLAT lajstromozott védjegy tulajdonosa.

A bíróság arról is tudomást szerzett, hogy mindkét fél kétségbe vonta a másik fél védjegy-lajstromozásának érvényességét a Szellemi Tulajdon Fellebbezési Tanácsa (Intellectual Property Appellate Board, IPAB) előtt. Ezért az indiai védjegy-törvény alapján a bíróság az ügyben addig nem hozhatott érdemi döntést, amíg az IPAB nem döntött a felek védjegyeinek érvényességével kapcsolatban; ezért a bíróság csak közbenső döntést hozott.

A DHC alaposan meghallgatta a peres felek érveit. A felperes különböző ügyekre hivatkozott a bitorlással kapcsolatos érveinek alátámasztására. Az alperes azt állította, hogy a felperes a bitorlás miatt nem kérhet ideiglenes intézkedést a bíróságtól, amíg nem bizonyítja, hogy védjegye megkülönböztetőképeséggel rendelkezik. Az alperes azzal is érvelt, hogy a bizonyítási teher a felperesen van, vagyis annak kell bizonyítania, hogy az OXIPLAT védjegy elfogadása nem kísérlet arra, hogy kisajátítsa terméke főkomponensének, vagyis az oxaliplatin-só generikus nevének a rövidítését. Az alperes azt állította, hogy a SOXPLAT védjegyet saját maga által kitalált megjelölésként fogadta el, ahol az „ox” szótagot az oxaliplatin szó kezdetéről és a „plat” szótagot annak közepéről vette, és e két szótag egyesítése után a kapott szóhoz hozzáadta az „s” előtagot, amely az alperes „Strides” nevű második vállalatának a kezdőbetűje. Így alakult ki a SOXPLAT védjegy.

A DHC tudomásul vette azt a tényt, hogy a gyógyszerek és a gyógyászati készítmények területén elfogadott gyakorlat a gyógyszereket az előállító vállalat nevééről, vagy pedig a fő alkotórész vagy a betegség nevééről elnevezni. A bíróság azt is megjegyezte, hogy a gyógyászat területén egy kereskedő nem gátolhat meg egy másik kereskedőt abban, hogy a szerv, az alkotórész vagy a betegség leírását használja.

A DHC megállapította, hogy a felperes és az alperes által használt „Ox-”, illetve „Sox-” előtag nem hasonló, és nem idézi elő zavar és/vagy megtévesztés lehetőségét a vásárlókörzönység körében. Emellett a felperes elmulasztotta közölni védjegye elfogadásának okait, valamint annak a bizonyítékát, hogy védjegye – miként a perben állította – megkülönböztetőképeségre tett szert. Ennek alapján a DHC megállapította, hogy az adott ügyben nem

áll rendelkezésre első pillantásra meggyőző bizonyíték a felperes javára, és ezért megtagadta az ideiglenes intézkedést.

A DHC továbbá a következő megállapítást tette: „A gyógyászati védjegyek hasonlóságának próbája az előtag próbája is lehet. Ha mindkét versengő védjegy hasonló gyógyászati termékek nevének fő alkotórészéből használ fel betűket, szavakat vagy részeket, nagyon csekély tér marad játékra, permutációkra vagy kombinációkra. Elsőbbség adása bármelyik fél javára azt jelentené, hogy megtagadnák a másik fél számára a használat lehetőségét, és ennek eredményeként lehetővé tennék az előbbi fél számára, hogy kisajátítsa a generikus nevet, ami nem lenne sem tisztességes, sem megengedhető.

A DHC a vizsgált perben különböző tényezőket is figyelembe vett, így például azt, hogy a felek védjegyei leíró jellegűek, azonban nem vette figyelembe és nem mérlegelte azt a ténytet, hogy a felperes korábban lajstromoztatta védjegyét, mint az alperes.

Indonézia

Indonézia kormánya 2017. október 2-án letétbe helyezte a madridi rendszerhez való csatlakozás okmányát a Szellemi Tulajdon Világszervezete vezérigazgatójának hivatalánál, amely 2018. január 2-án vált hatályossá.

A madridi rendszer történetében határkönek számít, hogy Indonézia 100. tagállamként lépett be.

Izrael

A) A Szellemi Tulajdon Világszervezetének PCT-ügyekben illetékes műszaki tanácsa az Izraeli Szabadalmi Hivatalt további 10 évre kijelölte nemzetközi kutató- és vizsgálóhatóságnak (International Searching & Examining Authority, ISEA). Az izraeli hivatal egyike az ilyen minőségben működő 22 szabadalmi hivatalnak.

Mínt hogy 2014. október óta az Izraeli Szabadalmi Hivatal az Egyesült Államok bejelentői számára is ki lett jelölve kutató- és vizsgálóhatósággá, egyre több az olyan amerikai bejelentő, aki PCT-bejelentése számára az izraeli hivatalt jelöli ki kutató- és vizsgálóhatóságnak.

B) Az Izraeli Szabadalmi Hivatal 2017. június 4-én publikálta 2016-ra vonatkozó éves jelentését, amelyből alább néhány érdekes adatot közlünk.

2016-ban 6425 *szabadalmi bejelentést* nyújtottak be Izraelben, ami az előző évhez viszonyítva 7%-os csökkenésnek felel meg. A bejelentések 10%-nál kisebb része származott hazai bejelentőktől.

A szabadalmi bejelentések közel 85%-a nemzetközi (PCT-) bejelentések izraeli nemzeti szakaszának megindításából származott, amelyek közül 46%-ot az Egyesült Államok Szabadalmi Hivatalnál és 21%-ot az Európai Szabadalmi Hivatalnál mint átvevőhivatalnál nyújtottak be.

2016-ban a legtöbb szabadalmi bejelentést benyújtó öt vállalat a következő volt: Biosense Webster, Facebook, Dow Agrosiences, Phillip Morris és Raytheon.

Az izraeli hivatal számos új elővizsgálatot alkalmazott és tanított be, aminek következtében jelentősen megjavult a szabadalmi bejelentések vizsgálati sebessége: 2007-ben a bejelentések vizsgálatának megkezdéséig 51,2 hónap telt el, és ez az idő 2016-ban 28,5 hónapra csökkent.

2016-ban jelentősen megnőtt a gyorsított szabadalmi vizsgálat (PPH) igénybevétele a PCT-rendszerben. A PPH-kérelmek 54%-a alapult az USPTO és 22%-a az Európai Szabadalmi Hivatal vizsgálati eredményein.

A védjegybejelentések száma 2016-ban az előző évihez viszonyítva 11%-kal, 9308-ra csökkent. A csúcst a 2015 évi 10 453 védjegybejelentés jelentette. A védjegybejelentéseknek mintegy 75%-a származott külföldi bejelentőktől.

Az Izraelben legtöbb védjegybejelentést benyújtó országok sorrendben a következők voltak: Amerikai Egyesült Államok (21,4%), Németország (6,8%), Kína (5,8%) és Svájc (5%).

A legtöbb védjegybejelentést a következő öt vállalat nyújtotta be: Apple, Gilead Sciences, Abercrombie & Fitch, Johnson & Johnson és Bora Creations.

2016-ban az Izraeli Szabadalmi Hivatal által intézett jogi eljárások száma csúcst (292) ért el. Ebből 100 vonatkozott szabadalmakra, 178 védjegyre és 14 mintákra.

C) A francia *Christian Dior* cég 2014. április 16-án kérte az Izraeli Védjegyhivatalnál egy háromdimenziós illatszeres üveg lajstromozását parfümökre, gélekre, szappanokra, samponokra és hasonló termékekre a 3. áruosztályban.

A 2015. augusztus 9-én kiadott első hivatalos végzésben az elővizsgáló a lajstromoztatni kívánt védjegyet az 1972. évi védjegy törvény 8(a) cikke és a 61. sz. körlevél alapján nem tekintette lajstromozhatónak, mert az a kérdéses áruk számára háromdimenziós csomagnak vagy tartálynak minősül. Ebben a levélben a hivatal megállapította, hogy háromdimenziós védjegyet csak különleges körülmények között, a következő három feltétel teljesítése esetén lehetne adni:

1. a jelzés a gyakorlatban védjegyként szolgál;
2. a jelzésnek nincs semmilyen valódi esztétikai vagy funkcionális célja; és
3. a jelzés használat útján megkülönböztetőképességre tett szert.

2015. december 8-i válaszában a bejelentő kifejtette, hogy a *Christian Dior* egy 1946-ban minőségi árukra, így divatcikkre, parfümökre, ékszerekre és divatáruk kiegészítőire alapított divatház. A válasz részeként csatolták *Riccardo Frediani* parfümügyi főtanácsnok eskü alatti nyilatkozatát.

A bejelentő különböző szempontokat sorolt fel, amelyekre az eskü alatti nyilatkozat vonatkozott, és amelyek a kívánt megkülönböztetőképességet igazolják:

1. A lajstromoztatni kívánt védjeggyel társított parfüm csúcstermék.
2. Ezt a parfümöt 1999 óta a lajstromoztatni kívánt védjeggyel folytonosan árusították 130 országban.

3. A parfümöt Izraelben 2000 óta árusítják, és jelentős erőfeszítést fejtettek ki Izraelben a védjegy megismertetése és a márkanév elismertetése érdekében.

A bejelentő azt is kifejtette, hogy a lajstromoztatni kívánt palackot maszaj asszonyok ékszerei és 19. századi esküvői ruhák sugalmazták. A palack mintáját az első használat óta nem változtatták meg.

A bejelentő azt is kifejtette továbbá, hogy a védjeggyel társított illat a Dior legnépszerűbb parfümje Izraelben. Ezeket az állításokat különböző kritikákkal, ismertetésekkel és piacelemzésekkel támasztotta alá. 2015. decemberben benyújtott válaszában a bejelentő azt kérte, hogy a benyújtott bizonyítékok egy része maradjon titkos, mert sajátos eladási és pénzügyi adatokra vonatkozik. Ezt a tikosságot a hivatal 2015. decemberi közbenső válaszával megadta.

A hivatal december 30-i válaszában elismerte, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy a 8(b) cikk által megkívánt megkülönböztetőképeséget megszerezte, azonban az elővizsgáló rámutatott, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyet előzőleg mintaként lajstromozták, és ezért nem lajstromozható védjegyként. A kérdéses mintát a Dior 2000. április 30-án 3293 számmal lajstromoztatta a 9(01) áruosztályban „parfümpalack” címmel, és ez a minta 2014. március 26-án járt le.

Az elővizsgáló azon a nézeten volt, hogy a mintaként való lajstromozás együtt járt azzal, hogy a minta egy esztétikai alkotás, és mint ilyen, nem lajstromozható háromdimenziós védjegyként a 032/2015 sz., „Védjegyek – kérelmek háromdimenziós védjegyek lajstromozása iránt” című körlevél 5.2 bekezdésére tekintettel. Ez a körlevél megállapítja, hogy ha bizonyítható, hogy egy termék vagy csomagolási minta védjegyként szolgál, és nem túlzottan esztétikus vagy nem nagyon funkcionális, és használat útján megkülönböztetőképeségre tett szert, akkor lajstromozható.

A bejelentő az elővizsgáló döntése elleni fellebbezéshez kért engedélyt, és ennek alapján 2016. június 28-án meghallgatáson vett részt.

A meghallgatás alkalmával az elővizsgáló számos jogesetre hivatkozott. A bejelentő tartott amellett, hogy egy palack mintaként való lajstromozása nem gátolja meg annak védjegyként való lajstromozhatóságát. Az elővizsgáló viszont egy legfelsőbb bírósági döntésre hivatkozott ellentétes álláspontjának alátámasztására.

A bejelentő szerint a legfelsőbb bíróság különbséget tett termékek és csomagolások között, és leszögezte, hogy nem lehet párhuzamot vonni a két kategória között. Szerinte nyilvánvaló, hogy egy háromdimenziós lajstromozott védjegy együtt élhet egy termék alakjának mintaként való lajstromozásával mindaddig, amíg ez nem szolgáltat monopóliumot egy esztétikai alak számára. Az elővizsgáló szerint a védjegy hivatal által elfogadott irányelvek fényében funkcionális vagy esztétikai jelleggel rendelkező termék alakja nem lajstromozható védjegyként, ha alakja funkcionális vagy esztétikai célt szolgál.

Ekkor Frediani főtanácsnok az Európai Unió Bíróságának a *Voss of Norway ASA v. OHIM*-ügyben 2013. május 28-án hozott döntésére hivatkozott, amely többek között megállapított

ta: „Az átlagos fogyasztók a termékek eredetét nem szokták annak alakja vagy csomagolása alapján megállapítani verbális vagy grafikai elem hiánya esetén. Ezért nehezebb lehet megkülönböztető jelleget bizonyítani az ilyen háromdimenziós védjegyek vonatkozásában, mint verbális vagy ábrás védjegyek esetén.”

A hivatal elismerte, hogy az adott esetben nem olyan dolog forog elbírálás alatt, amely önmagában esztétikus, hanem olyasmi, ami elsődlegesen azt a kereskedelmi célt szolgálja, hogy egy árut összekössön a szolgáltatójával, és itt az esztétikai szempont másodlagos és kevésbé jelentős. Ezért ha a bejelentő bizonyítani tudja, hogy a termék választásánál döntőek a kereskedelmi megfontolások, és hogy a termék vagy a csomagolás alakja valójában védjegyként szolgál, ahol az esztétikai szempontok másodlagosak, a védjegy lajstromozhatónak tekinthető.

A bejelentő e kérésnek eleget tett. Így végül a hivatal 2017. február 26-án 274 427 számmal lajstromozta a *J'Adore 3D Perfume Bottle* (Imádom a 3D parfümpalackot) védjegyet.

Japán

A) A Japán Szabadalmi Hivatal és a Japán Legfelsőbb Bíróság 2017 októberében tette közzé 2016. évi statisztikáját. A legfontosabba adatokat az alábbiakban közöljük.

Az összes *szabadalmi bejelentés* száma 2015-ben 318 721, míg 2016-ban 318 381 volt.

2015-ben 60 431, míg 2016-ban 59 893 PCT-bejelentést nyújtottak be Japánban, amiből következik, hogy 2015-ben 258 290 és 2016-ban 258 488 volt a japán bejelentők által benyújtott bejelentések száma.

A hivatal 2015-ben 189 358 szabadalmat, míg 2016-ban 203 087 szabadalmat lajstromozott.

A *használatiminta-bejelentések* száma 2015-ben 6860, míg 2016-ban 6480 volt. PCT-úton 2015-ben 160, míg 2016-ban 131 használatiminta-bejelentést nyújtottak be.

2015-ben 6695, míg 2016-ban 6297 használati mintát lajstromoztak.

Mintabejelentést 2015-ben 29 903-at, 2016-ban 30 879-et nyújtottak be.

2015-ben 26 297, 2016-ban 25 344 mintát lajstromoztak.

A *védjegybejelentések* száma 2015-ben 147 283, 2016-ban 161 859 volt.

2015-ben 15 984 és 2016-ban 13 853 Japánt megjelölő nemzetközi védjegybejelentést nyújtottak be.

A közvetlen japán védjegybejelentések száma 2015-ben 131 299, 2016-ban 148 024 volt.

2015-ben 98 085, míg 2016-ban 105 207 védjegyet lajstromoztak Japánban.

2015-ben a kerületi bíróságokon 533 *szellemi tulajdoni vonatkozású keresetet* indítottak, és ugyanennyi ilyen ügyet fejeztek be.

A legfelsőbb bíróságon 2015-ben a hasonló ügyekben indított keresetek száma 161, míg a befejezett ügyek száma 193 volt.

B) A Szellemi Tulajdoni Felsőbíróóság 2016. október 19-én hozott ítéletet a *Kikkoman Corporation* (felperes) v. *Kao Corporation* (alperes)-ügyben, megállapítva, hogy az alperes szabadalma nem teljesítette a „kellő alátámasztás” követelményét.

Az ügy háttere, hogy a felperes kérte a Japán Szabadalmi Hivataltól az alperes szabadalmának megsemmisítését feltalálói tevékenység és kellő alátámasztás hiánya miatt. Az alperes szabadalma csökkentett nátriumtartalmú szójaszósza vonatkozott.

A hivatal elutasította a felperes kérelmét.

1. *A szabadalom és a felperes állításai*

Az alperes szabadalmának 1. igénypontja a következő:

„Csökkentett nátriumtartalmú szójaszósza, amelynek sókoncentrációja 7–9 tömeg/tömegszázalék, káliumkoncentrációja 1–3,7 tömeg/tömegszázalék, nitrogén-koncentrációja 1,9–2,2 tömeg/térfogatszázalék, és a nitrogén és a kálium tömegaránya 0,44–1,62.”

A felperes azt állította, hogy a szabadalom nem teljesíti a kellő alátámasztás követelményét, mert ha azt kérdezik, hogy lehetséges-e olyan csökkentett nátriumtartalmú szójaszószt készíteni, amelynek sósságszintje 3 vagy magasabb, és keserűség szintje 3 vagy kisebb 9 tömeg/tömegszázaléknál kisebb sókoncentrációval, a leírás, amely azt állítja, hogy „7–9 tömeg/tömegszázalék sókoncentráció lenne kívánatos”, nem szolgáltat ennek megfelelő kiviteli példát.

2. *A Japán Szabadalmi Hivatal döntésének alapja az alátámasztási követelmény vonatkozásában*

A hivatal az alábbiakkal indokolta, hogy elutasította a megsemmisítési kérelmet az alátámasztási követelmény vonatkozásában.

A szabadalmi leírásban bemutatott kísérleti eredmények fényében megállapítható, hogy abban az esetben, amikor a sókoncentráció 9 tömeg/tömegszázalék, van egy elv, amely szerint a káliumkoncentráció sósságot idéz elő, és a nitrogén-koncentráció erősíti a sósságot és enyhíti a keserűséget. Nincs észszerű ok azt hinni, hogy a 9 tömeg/tömegszázalék sókoncentráció esetében megfigyelt jelenség nem lenne megfigyelhető abban az esetben, amikor a sókoncentráció 7 tömeg/tömegszázalék.

Így bármely, a szakmában jártas szakember, aki elolvassa a szabadalmi leírást, megértené, hogy olyan csökkentett nátriumtartalmú szójaszósza esetében, amelynek sókoncentrációja 7 tömeg/tömegszázalék majdnem a lehető legalacsonyabb káliumkoncentrációval, az igényelt találmány erősíteni tudná a sósságot a káliumkoncentrációnak majdnem a legmagasabb határig való növelése útján, és meg tudná oldani az így kapott keserűség problémáját a nitrogénkoncentráció növelésével.

A felperes fellebbezést nyújtott be a döntés ellen a Szellemi Tulajdoni Felsőbíróóságnál.

c) *A bíróság döntése*

A Japán Szabadalmi Hivatal döntését érvényteleníteni kell.

A szabadalmi leírás szerint az igényelt találmány célja, hogy megoldja az olyan, csökkentett nátriumtartalmú szójaszósza előállítását, amely íz szempontjából jobb a szokásos csök-

centett nátriumtartalmú szójaszósznál azáltal, hogy a 7–9 tömeg/tömegszázalék alacsony sókoncentráció ellenére növeli a sósságot és enyhíti a keserűséget, ami abból ered, hogy nő a káliumtartalom. Ezért ahhoz, hogy el lehessen ismerni, hogy az igényelt találmány meg tudja oldani a fenti kérdést, szükséges annak a megállapítása, hogy az igényelt találmány szerinti, csökkentett nátriumtartalmú szójaszósóz kitűnő érzékelési eredményt (általános értékelés: X vagy nagyobb), konkrétan olyan eredményt ad, hogy az említett szójaszósóz azonos vagy kissé erősebben sós olyan szokásos árukkal összehasonlítva, amelyek sókoncentrációja 14 tömeg/tömegszázalék (sósság: 3 vagy nagyobb) és kevésbé keserű (keserűség: 3 vagy kisebb), és kevésbé furcsa íze van.

Az igényelt találmány célja, hogy megoldja az olyan, csökkentett nátriumtartalmú szójaszósóz ízének a problémáját, amelynek a sókoncentrációja 7–9 tömeg/tömegszázalék olyan módon, hogy beállítja a káliumtartalmat, a nitrogéntartalmat és a nitrogén és a kálium súlyarányát a megadott tartományokon belüli bizonyos értékekre. Így ahhoz, hogy megállapíthassuk, hogy az igényelt találmány meg tudja-e oldani a fenti problémát, annak bizonyítására van szükség, hogy a kérdés megoldható egyéb eszközök alkalmazása nélkül, a találmány szerint igényelt jellemzők megfelelő kombinációjával, a 7–9 tömeg/tömegszázalék sókoncentráció bármilyen értéke mellett. Ezért azt kell vizsgálni, hogy a kérdés megoldható-e „nukleotid ízejavítók, aminosav ízejavítók, szerves sav-só ízejavítók és savasítók stb.” nélkül.

Azonban a szabadalmi leírás kiviteli példái és összehasonlító példái alapján az egyetlen olyan eset, amikor a kitűzött cél megoldható, az az eset, amikor a sókoncentráció 9,0 tömeg/tömegszázalék.

Ahhoz, hogy el lehessen ismerni, hogy az igényelt találmány meg tudja oldani a fenti célt, annak bizonyítására van szükség, hogy a fentebb említett kérdés megoldható a 7–9 tömeg/tömegszázalék tartományon belül bármelyik szinten. Nyilvánvaló, hogy ha a sókoncentráció a legalacsonyabb szinten van, a legnehezebb lenne érzékelni a sósságot. Az ügy vizsgálata a legalacsonyabb, vagyis 7 tömeg/tömegszázalék szint mellett azt mutatja, hogy a szabadalmi leírásban bemutatott kiviteli és összehasonlító példák nem bizonyítják, hogy az igényelt találmány meg tudja oldani a fenti kérdést, megállapítva, hogy amikor a sókoncentráció 7 tömeg/tömegszázalék, a sósság szintje 3 vagy nagyobb, a keserűség szintje 3 vagy kisebb, mindez azt eredményezné, hogy az általános értékelés X vagy nagyobb.

Ilyen okok alapján a megtámadott találmány esetében, legalábbis akkor, amikor a csökkentett nátriumtartalmú szójaszósóz sókoncentrációja 7 tömeg/tömegszázalék, nem lehet azt mondani, hogy egy, a szakmában jártas szakember elismerhetné, hogy az igényelt találmány a kérdést meg tudja oldani a szabadalmi leírásban és a szabadalmi bejelentés benyújtásának időpontjában adott műszaki tudás alapján. Ezért az alátámasztás követelményét nem lehet kielégítettnek tekinteni.

Jordánia

Jordánia kormánya 2017. március 9-én letétbe helyezte a Szabadalmi Együtműködési Szerződéshez (Patent Cooperation Treaty, PCT) való csatlakozás okmányát. Így Jordánia 2017. június 9-től kezdve a 152. tagja a PCT-nek.

Ennek megfelelően a 2017. június 9-én vagy azt követően benyújtott nemzetközi (PCT-) bejelentések önműködően megjelölik Jordániát is, és Jordánia állampolgárai és lakói ettől az időponttól kezdve a Jordániai Szabadalmi Hivatalon keresztül benyújthatnak nemzetközi szabadalmi bejelentéseket.

Kanada

A) Korábban Kanada nem engedélyezte a gyógyászati tárgyú szabadalmak oltalmi idejének meghosszabbítását a forgalombahozatali engedély elnyeréséhez szükséges idő miatti késedelem alapján.

Ez most megváltozott egy új törvényi és szabályozási keret révén, amely 2017. szeptember 21-én lépett hatályba, hogy Kanada eleget tudjon tenni az Európai Unióval kötött átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodásban (Comprehensive Economic and Trade Agreement, CETA) foglaltaknak. Az oltalmi idő meghosszabbításának lehetséges időtartama legfeljebb két év.

B) A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Federal Court of Appeal, FCA) 2017. március 14-én a *Teva Canada Limited* (Teva) v. *Leo Pharma Inc.* (Leo)-ügyben elutasította a Teva fellebbezését *Locke* bíró döntése ellen, amelyben megtiltotta az igazságügyi miniszternek, hogy a Teva számára engedélyezési értesítést (notice of compliance) adjon *kalcipotriolt* és *betametazon-dipropionátot* tartalmazó kenőcsének forgalmazására (a *Leo Dovobet* nevű készítménye), amíg le nem jár a Leo 2 370 565 sz. szabadalma, amely pszoriázis kezelésére használt háromkomponensű, nem vizes kenőcsre vonatkozik. A kenőcs a következő komponensekből áll:

- D-vitamin vagy D-vitamin analóg (A komponens);
- egy kortikoszteroid (B komponens); és
- egy oldószer (C komponens).

A Teva fellebbezése a Leo említett szabadalma ellen irányult, és annak megsemmisítését kérte azon az alapon, hogy az nem tartalmaz okos jóslást (sound prediction), és nem kielégítő a kinyilvánítása.

Locke bíró elutasította a Teva okos jóslásra vonatkozó állítását, megállapítva, hogy a vonatkozó próba valamennyi elemét kielégítették. Bár a Leo vállalatánál senki sem értette pontosan, hogy az igényelt kombináció miért működött, és bár a leírásban nem volt kimondottan említve, szakember megértette volna, hogy a találmány érvelési iránya szerint az **A** és **B** komponens alternatívái kémiai alapot szolgáltatottak, és ezért hasonlóan viselkednének.

Locke bíró elutasította a Tevának azt az állítását is, hogy a szabadalom nem nyilvánította ki kielégítően a találmányt, mégpedig azon az alapon, hogy a Teva a vád benyújtásakor elmulasztotta ezt az érvelést. Ennek ellenére a bíró érdeme szerint értékelte a Teva állítását, és megállapította, hogy a leírásban nem volt szükséges azt említeni, hogy a kalcipotriolt (A komponens) fel kell oldani az oldószerben (C komponens). A szakemberek képesek lennének saját tudásuk alapján eljutni ehhez a megoldáshoz.

A Teva azzal érvelt, hogy a Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) helytelenül értelmezte a törvényt, amikor átszövegezte az okos jóslás szabályát, megengedve a Leo szakértője által alkalmazott érvelési irányvonalra való támaszkodást annak megalapozásához, hogy a 17. igénypont hasznossága okosan meg volt jósolva.

Az FCA ezt ténybeli kérdésnek tekintette az érzékelhető és komoly hiba felülvizsgálatánál, és a fellebbezés kérdéseit a következőképpen alakította át:

- Locke bírónak volt-e ténybeli bizonyítéka, amelyre a feltalálók támaszkodtak, amikor igényelték a 17. igénypont szerinti kompozíciókat; és
- az FC-nek volt-e bizonyítéka a feltalálók tényleges logikájára vagy érvelésére vonatkozólag?

A bíróság elutasította a Tevának azt az állítását, hogy nem lehet okos megfontolást végezni anélkül, hogy tudnánk, miért működik egy konkrét kombináció: a tan alkalmazása a találmány jellegétől függ, és ebben az esetben a találmány egészen egyszerű volt, alkotórészei is jól ismertek voltak. A bíróság szabadon következtetett arra, hogy a feltalálók logikáját és érvelési irányvonalát természetesen a szabadalom szolgáltatta. A szabadalomban semmilyen kimondott állítás nem kívánta érvelési irányvonal megadását.

A nem kielégítő kinyilvánítással kapcsolatban a Teva azzal érvelt, hogy Locke bíró törvényileg tévedett, amikor nem engedte meg a Tevának, hogy előadja a nem kielégítő kinyilvánítással kapcsolatos állításait, és amikor nem talált nem kielégítő kinyilvánítást. A bíróság csupán a Teva nem kielégítő kinyilvánításra vonatkozó lényegi érvét elemezte, és megjegyezte, hogy mindenképpen egyetértett az alsófokú bírósággal abban, hogy az ügyet nem helyesen adták elő a vádbejelentésben.

A Teva azt állította továbbá, hogy a kinyilvánítás nem volt kielégítő, mert a találmány lényeges eleme volt az a sorrend, amelyben a találmány szerinti komponenseket elegyíteni kell, és ezt ki kellett volna nyilvánítani. Az FCA a Teva érvét ismét ténybelinek tekintette, és ezért alapos vizsgálatnak vetette alá, majd arra a következtetésre jutott, hogy a Leo szakértőjének keresztkérdésekkel való kihallgatásának kivonata, amelyre a Teva érvelését alapozta, messze nem volt következetes, és hogy a Teva saját szakértői bizonylata alapján nem volt szükség információra az eljárással kapcsolatban. A vonatkozó eljárások jól ismertek voltak.

Az FCA a továbbiak során elutasította a Teva érvelését, amely szerint az FC jogi tévedést követett el, amikor azt javasolta, hogy a próbálkozásos eljárás megengedhető annak a sorrendnek a meghatározására, amelyben a komponenseket elegyíteni kell. Az FCA azonban a próbálkozásos kísérletezést csupán lehetőségként, nem pedig szükségesséként említette, és

nem következtetett arra, hogy kisebb kutatási tervre van szükség. Továbbá az FCA megerősítette, hogy nem feltalálói jellegű próbálkozásra lehet szükség egy megfelelően kinyilvánított találmány gyakorlatbavételéhez.

C) A *Dow Chemical Company* (Dow) v. *Nova Chemicals Corporation* (Nova)-ügyben a Szövetségi Bíróság 2014-ben hozott döntést és egyúttal indokolást azzal a pénzügyi kártérítéssel kapcsolatban, amelyet a Novának kellett fizetnie a korábbi szabadalombitorlási és -érvényességi eljárásokért.

Döntésének indokolásában *Fothergill* bíró a szabadalombitorlások orvoslására vonatkozó számos jelentős és új kérdést vett figyelembe, különösen a kanadai szabadalombitorlási perekben a nyertes fél számára az elveszett haszon alapján megítélhető kárpótlás vonatkozásában. A megítélt kárpótlás végső összege még a bíróságok előtt van, azonban az várható, hogy egyike lesz a legnagyobbaknak, amelyeket kanadai szabadalmi ügyben valaha megítéltek.

A felelősségi szakaszban az FC fenntartotta a Dow 2 160 705 sz. ('705-ös) kanadai szabadalmának érvényességét, és megállapította, hogy a Nova SURPASS polimerjei bitorolták a Dow szabadalmát. A polimerek polietilénkompozíciók voltak, amelyeket csomagolási célra használtak, különösen nagy igénybevételnek kitett zsákok és élelmiszerek csomagolására. A kompozíciók különleges fizikai és mechanikai tulajdonságokkal rendelkező két polimer keverékéből álltak. A Dow az ilyen kompozíciókat ELITE névvel árusította.

A bitorlás tényének megállapítása eredményeként az FC különböző kárpótlásokat ítélt meg a Dow javára, ideértve:

- választási lehetőséget kártérítés vagy gazdagodás kiszámítása alapján;
- észszerű kártérítést a bitorlásért, amely a szabadalom publikálásának az időpontja és a megadás időpontja között történt;
- kamatot; és
- költségeket.

Ezt követően a Dow a Nova gazdagodása alapján történő elszámolást választotta.

Az FCA 2016. szeptember 6-i ítéletével érdemben fenntartotta az FC döntését.

A Nova a legfelsőbb bíróságnál (Supreme Court, SC) nyújtott be fellebbezést, amit az 2017. április 20-án elutasított.

A Dow az FC előtt azt állította, hogy szabadalmának bitorlása a Nova számára ugródeszkát szolgáltatott a piacra, aminek eredményeként a Nova folytatta a haszonszerzést bitorló tevékenységéből a szabadalmi oltalom lejártja után is. *Fothergill* bíró hajlandó volt kiindulni egy olyan feltételezésből, hogy a Nova nem lett volna képes a vonatkozó piacra lépni a kérdéses szabadalom oltalmi idejének lejártáig, és időre lett volna szüksége ahhoz, hogy a bitorló termékek eladásának ugyanazt a szintjét érje el, mint amelyet a valóságban elért. Ezért a bíró megállapította, hogy a Nova lejárt előtti bitorló tevékenységéből származó lejárt utáni gazdagodását is figyelembe kell venni a haszon kiszámításánál. Ez a haszon megközelítőleg 20 hónapra terjedt ki a lejárt után.

Fothergill bíró azt is figyelembe vette, hogy a Nova költségeit le lehet vonni gazdagodásának kiszámításakor.

A bíróságnak a valutaátváltás időpontját is figyelembe kellett vennie. Minthogy a Nova bitorló termékek eladásából származó hasznát többnyire amerikai dollárban kapta, a vonatkozó kanadai törvény előírja, hogy ítéletében a bíróságnak a pénzüsszegeket kanadai dollárban kell kifejeznie. A Dow azzal érvelt, hogy a Nova amerikai dollárban kapta a hasznát, ezért a valutaátváltás időpontját az ítélelehozatal időpontjára kell tenni. Ezzel szemben a Nova azon a véleményen volt, hogy hasznát azokban az időpontokban kell átszámítani kanadai dollárra, amikor azokat ténylegesen megkapta (vagyis évenként a bitorlás időtartama alatt). Fothergill bíró megállapította, hogy a bizonyítékok szerint a Nova főleg amerikai dollárban kereste meg a hasznát, úgyhogy a kanadai dollárra való átváltás időpontjaként az ítélelehozatal időpontját kell tekintetbe venni.

A bíróság a kérdéses szabadalom publikációjának időpontja és az engedélyezés időpontja közötti időre a Dow számára 8,8%-os észszerű royaltyt határozott meg.

Végül Fothergill bíró azt is megállapította, hogy a Dow, figyelembe véve a kölcsönfolyósítás tényleges költségét, az ítélelehozatal előtti időszakra a Nova profitjának 5%-os kamatára volt jogosult.

Kína

A) Az Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2017. június 28-án új adminisztratív rendszabályokat hozott nyilvánosságra a szabadalmak elsőbbségi vizsgálatáról, amelyek 2017. augusztus 1-jén léptek hatályba. Kínai és külföldi bejelentők, valamint egyéb érdekelt felek húzhatnak előnyt a rendszabályokból, mert azok igénybevétele esetén gyorsabban kapnak vizsgálati eredményeket szabadalmi bejelentéseikkel vagy szabadalmaikkal kapcsolatban. Az alábbiakban röviden összefoglaljuk a fontosabb új rendszabályokat.

A rendszabályok 2. szakasza szerint gyorsított vizsgálatot lehet kérni a következőkre:

- érdemi vizsgálat alatt álló találmányokra;
- használatiminta- és mintabejelentésekre;
- találmányi, használatiminta- és mintabejelentések újbóli vizsgálatára; és
- szabadalommegsemmisítési ügyekre.

A szabályok 3. szakasza szerint főleg olyan szabadalmi bejelentések és újbóli vizsgálati ügyek gyorsított vizsgálatát lehet kérni:

- amelyek olyan műszaki területekre vonatkoznak, amelyeket támogatnak a nemzeti, tartományi és városi kormányok;
- amelyek területén gyorsan fejlődik a technika;
- amelyek olyan árukra vonatkoznak, amelyeket a bejelentő már fejleszt vagy fejleszteni kíván; és
- amelyeket először Kínában és más országokban vagy régiókban csak ezt követően jelentenek be.

A 4. szakasz szerint gyorsított vizsgálatot lehet kérni olyan szabadalommegsemmisítési ügyben, amelyben

- a szabadalom kapcsán bitorlási per van folyamatban; és
- az érdekelt felek helyi szellemi tulajdoni hivatalt kértek fel az ügy elbírálására, vagy pert folytatnak a népbíróság előtt.

Az 5. szakasz szerint a következők kérhetnek gyorsított vizsgálatot:

- szabadalmi bejelentők;
- szabadalomtulajdonosok; és
- megsemmisítési ügyek kérelmezői.

A 8. szakasz a gyorsított vizsgálat kérelmezéséhez szükséges dokumentumokat írja elő. A kérelemmel együtt célszerű benyújtani hivatalos pecséttel ellátva az alábbi szervek ajánlását vagy véleményét:

- állami szinten az államtanács helyi részlege; vagy
- tartományi szinten az Állami Szellemitulajdon-védelmi Hivatal.

Ha a sürgős vizsgálati kérelmet olyan bejelentés kapcsán nyújtják be, amelyet először Kínában és azt követően más országokban vagy régiókban nyújtottak be, nincs szükség a helyi államtanácsrészleg vagy hivatal véleményének a benyújtására.

A 10. szakasz rögzíti, hogy ha elfogadnak egy gyorsított vizsgálati kérelmet, az Állami Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnak a következő időhatárokat kell betartania:

- találmányi szabadalmi bejelentések esetében az első hivatali végzést 45 napon belül kell kiadnia, és az ügyet a kérelem elfogadásától számított egy éven belül le kell zárnia;
- használatiminta- és mintaszabadalmi bejelentések esetében a hivatalnak a kérelem elfogadási időpontjától számított két hónapon belül le kell az ügyet zárnia.

Az alábbi módon hasonlóképpen lerövidítették a bejelentők által a hivatali végzések megválaszolására adott határidőt:

- találmányi szabadalmi bejelentések esetében a választ a végzés kiadásának időpontjától számított két hónapon belül kell benyújtani;
- használatiminta- és mintaszabadalmi bejelentések esetében a választ a hivatali végzés kiadásának időpontjától számított 15 napon belül kell benyújtani.

B) A *Genentech*-nek van egy „Dózisok anti-ErbB2 antitestek kezelésére” című, Kínában 2000. augusztus 25-én benyújtott és 2008. december 17-én engedélyezett szabadalma. A szabadalmi igénypontok főleg az anti-ErbB2 antitest használatára vonatkoznak olyan gyógyszer előállításához, amely felhasználható mellrák kezelésére emberekben.

2011. december 30-án a *Celltrion* a Szabadalom-felülvizsgálati Tanácsnál megsemmisítési keresetet indított e szabadalom ellen azon az alapon, hogy az összes szabadalmi igénypont nélküli az újdonságot. Miután a tanács megállapította, hogy a szabadalom a technika állásától csupán az adagolási dózisban és rendszerben különbözik, azon a véleményen volt, hogy ezek a különbségek csupán az orvos által kiválasztott kezelési módszerre vonatkoztak,

és nem érintették szükségszerűen a gyógyszert vagy annak előállítását. Ezért olyan döntést hozott, hogy újdonsághiány miatt az összes igénypont érvénytelen.

A szabadalmas e döntés ellen fellebbezést nyújtott be a Pekingi Első Közbenső Népbíróságnál, amely 2013. december 19-én az érvénytelenítő döntést fenntartó ítéletet hozott.

Ezt követően a szabadalmas a Pekingi Felső Népbíróságnál nyújtott be fellebbezést, amelyet az 2014. július 18-án elutasított, fenntartva az elsőfokú döntést.

A szabadalmas nem értett egyet ezzel a döntéssel sem, és a Legfelsőbb Népbíróságnál kérte az ügy újratárgyalását, amelyik 2016. július 12-én elutasította a fellebbező kérelmét, és fenntartotta a Pekingi Felső Népbíróság véleményét, amely szerint az adagolási dózis és rendszer nem tudta megkülönböztetni a második indikációs alkalmazási igénypontot a technika állásától. Így tehát megerősítette az Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal gyakorlatát.

A megsemmisítési eljárásban és az azt követő bírósági eljárásban a vita középpontjában az a kérdés állt, hogy az adagolási dózis és módszer korlátozza-e a második indikációra vonatkozó igénypont oltalmi körét, és így megkülönbözteti-e a szabadalmat a technika állásától.

A Szabadalom-felülvizsgálati Tanács döntésének a lényege az volt, hogy az adagolási dózis és módszer csupán az orvosok által alkalmazott kezelési mód kiválasztására vonatkozott, de nem vonatkozott szükségszerűen a gyógyszerre vagy annak előállítására. Ezek a megkülönböztető műszaki vonások, amelyek csupán a gyógyszer adagolásában öltöttek testet, nem tették újjá a második indikációs alkalmazásra vonatkozó igénypontot.

Az első- és másodfokú bíróság fenntartotta a tanács döntését.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a svájci típusú alakban igényelt második gyógyászati alkalmazás nem mutatott olyan megkülönböztető műszaki jellemzőt – így az adagolás tárgyával, az adagolás módjával, útjával és mennyiségével vagy az adagolások intervallumaival kapcsolatban –, amely újjá tette volna a gyógyszer adagolását és megváltoztatta volna a gyógyszer előállítását; az adott jellemzők azonban nem tehetnek egy gyártási-felhasználási igénypontot újjá. A Genentech szabadalmában az adagolási tartomány és módszer csupán az orvosok által előírt kezelési mód kiválasztására vonatkozott, és csupán a gyógyszer adagolását határozta meg. Más szavakkal: ezek a jellemzők nem vonatkoztak a gyógyszer előállítására, és arra nem gyakoroltak korlátozó hatást. Így ezek a jellemzők nem tudták megkülönböztetni az 1. igénypontot a technika állásától.

Németország

A) A Német Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) 2017. május 16-án megállapította, hogy a külföldi termékelosztó felelős lehet, ha alelosztója szabadalmat bitorló terméket exportál.

A felperesnek Németországban érvényesített európai szabadalma volt egy gépkocsiabroncs-szigetelő rendszerre. Az olasz alperes gyártott és forgalmazott gépkocsiabroncs-szigetelő készleteket, amelyek magukban foglalták a szabadalmas szabadalmazott abroncs-

szigetelő rendszerét. Az alperes a szigetelőkészleteket németországi elosztóknak, valamint az olaszországi *Fiat*nak szállította; az utóbbi az ilyen készleteket Németországba exportált gépkocsikban helyezte el.

A felperes arra kérte a bíróságot, hogy rendelje el a bitorló termékek megsemmisítését, visszahívását és végleges eltávolítását a kereskedelmi csatornákról, valamint tájékoztatás nyújtását.

A territorialitás elve korlátozza a külföldi ténykedéssel kapcsolatos igényeket a nemzeti szellemi tulajdon-jogokat bitorló áruk vonatkozásában. Ezen az alapon a Stuttgarter Kerületi Felsőbíróság másodfokon úgy döntött, hogy egy külföldi gyártó csupán jogilag köteles visszahívni olyan bitorló termékeket, amelyekről tudja, hogy külföldi elosztója azokat Németországba exportálta.

A BGH tágabb megközelítést alkalmazott, és megállapította, hogy a gyártók/elosztók felelősek lehetnek elosztói/alelosztói ténykedéséért még akkor is, ha azok nem bírtak közvetlen tudomással a bitorló exportról. A BGH megállapította, hogy a gyártónak/elosztónak azt is ellenőriznie kell, hogy alelosztói mutatnak-e olyan sajátos jeleket, amelyek bitorló termékek exportjának szándékára utalnak. Az ilyen jelek lehetnek: az áruk szállított mennyisége annyira jelentős, hogy valószínűtlen azok eladása szabadalommentes piacokon; vagy az eladások összefüggésben állnak egy elosztó esetleg bitorló ténykedésével Németországban. Az ilyen jelzések esetén a gyártó/elosztó köteles tovább vizsgálni, és jelezni az esetleges szabadalombitorlásokat külföldi elosztóinak. Ha nem kap hihető válaszokat elosztóitól, közösen lesz felelős a szabadalombitorlásokért. Azonban csupán az elméleti lehetősége annak, hogy egy elosztó szabadalombitorló árukat exportálhat, nem elegendő ahhoz, hogy kiváltsa a gyártó/elosztó felelősségét.

A BGH egy olyan kérdést is megoldott, amelyet a német bíróságok egymás között vitattak, mégpedig azt, hogy egy felperes kérheti-e a bitorló termékek visszahívását és végleges eltávolítását. Az alperes azzal érvelt, hogy a BGH nem rendelheti el a kereskedelmi csatornákról való visszahívást és a végleges eltávolítást, mert ezek nem ugyanazt a célt szolgálják. Ezzel a BGH nem értett egyet, és megállapította, hogy mindkét igény átlapolhat, azonban a kereskedelmi csatornákról való végleges eltávolítás tovább megy, mert arra kényszeríti az elosztót, hogy minden észszerű erőfeszítést tegyen meg annak érdekében, hogy elkerülje bitorló termékek új forgalmazását.

A BGH fenti döntése megerősíti a német szabadalmak érvényesítését külföldi gyártók és elosztók ellen. A gyártók többé nem vehetik igénybe azt a mentséget, hogy nem tudták, mit tettek külföldi elosztóik. A jövőbeli esetjogban azonban szükséges lesz tisztázni az „észszerű erőfeszítés” kifejezés jelentését, amelyet a gyártóknak/elosztóknak ki kell fejteniük annak meghatározása érdekében, hogy elosztóik nem szándékoznak-e exportálni bitorló termékeket.

B) E folyóirat előző, decemberi számának 121. oldalán már beszámoltunk arról, hogy egy Ingve Stjerna nevű jogász a karlsruhei Szövetségi Alkotmánybíróságnál (Bundesver-

fassungsgericht, BVG) panaszt emelt az egységes szabadalmi rendszer ellen, arra hivatkozva, hogy az sérti a német alkotmányt. Ennek alapján a BVG 2017. június 6-án felkérte az ország elnökét, hogy várjon az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezmény aláírásával, hogy a BVG érdemben alaposan megvizsgálhassa az alkotmányos panaszt, amelyről még nem tudható sok, azonban úgy tűnik, hogy első pillantásra eléggé megalapozott ahhoz, hogy igazolja a késedelmet.

Ezt a hírt megerősítette a BVG sajtóirodája, valamint a szövetségi elnöki iroda.

Olvasható olyan vélemény is, hogy a BVG elnökéhez intézett kérelem azon a négy függő alkotmányos fellebbezésen alapszik, amelyet az Európai Szabadalmi Hivatal ellen nyújtottak be, és amelyekben a döntés 2018 első felében várható. Ezeknek a fellebbezéseknek az az alapja, hogy a jelenlegi ESZH-rendszer sérti azt az alkotmányos jogot, hogy egy hivatal döntését bíróságnál meg lehessen támadni. Ha a BVG ezt a négy panaszt megalapozottnak találja, akkor az ESZH-rendszert a korábbi reformoknál alaposabban meg kellene változtatni, és egy valóban független bíróságot kellene létrehozni. Szakmai körökben nagy érdeklődéssel várják a BVG döntését.

Olaszország

A divatipar örömmel üdvözölte a *Stella McCartney Ltd.* (Stella) vállalat győzelmét a FALABELLA táska oltalmáért vívott harcban. A felperes Stella a Milánói Bíróság előtt pert indított a felszámolás alatt álló olasz *Imax S.r.l.* (Imax) vállalat ellen minta- és védjegybitorlás, valamint tisztességtelen verseny miatt.

A felperes a FALABELLA táskát 2009-ben hozta forgalomba, és arra vonatkozó három közösi mintabejelentést lajstromoztatott. Az Imax Milánóban bizonyos táskákat MASSIMILIANO INCAS védjeggyel árusított, amelyek a FALABELLA táskához hasonló vonásokat mutattak, és amelyeket az Imax a katalógusokban „Mod. Stella McCartney”-ként hirdetett.

Az Imax azt állította, hogy a vitatott táskák eltértek a Stella lajstromozott mintáitól, mert más volt az alakjuk, ekobőr helyett valódi bőrből készültek, és vállpánttal voltak ellátva. Az Imax arra hivatkozott továbbá, hogy a felperes mintái érvénytelenek, mert fő jellemzőik már jelen voltak a piacon (nevezetesen a láncöv Chanel számos modelljén látható, és a trapézalakot korábbi lajstromozott minták is mutatták).

Ezzel szemben a Stella azzal érvelt, hogy mintáit egyéni jelleggel látta el hála a „trapézalaknak, a táska külső fülét követő különleges lánchevedernek és a szembetűnő tűzésnek”. A Stella arra is hivatkozott, hogy az alperes által említett CHANEL táskák szögletes alakúak, és lánchevederük vagy a táskatesthez, vagy a külső lezárásokhoz csatlakozik.

A bíróság megállapította, hogy a felperes mintái érvényesek. A FALABELLA táska különösen újnak mondható a CHANEL modellekhez képest, figyelembe véve eltérő alakját, méretét és díszítését. Az Imax által hivatkozott korábbi minták, bár trapézalakúak lehetnek, szintén eltérő különbségeket mutatnak (vagyis nincs a táska körvonalát követő láncfogójuk). Kö-

vetkezéséppen az alperes utánozta a FALABELLA minták fő egyéni vonásait, nevezetesen a láncfogókat, a trapézalakot és a tűzést.

A bíróság azt is megállapította továbbá, hogy az alperes hígította a világhírű STELLA MCCARTNEY védjegyet, mert termékeit „Mod. Stella McCartney” megjelöléssel látta el.

A felperes javára döntött a tisztességtelen versennyel kapcsolatban is, megállapítva, hogy az alperes olcsóbb táskái komoly kárt okoztak a Stella hírnevének. Ezenkívül az a tény, hogy az Imax valódi bőrből készített táskákat árusított, hamis és környezetellenes üzenetet továbbított a fogyasztók felé, mert a Stella termékeihez sohasem használt állati eredetű anyagokat, és komoly beruházások árán volt képes tartós árukat tervezni. Ezért az alperes magatartása a tisztességtelen versenyt tiltó törvénybe ütköző „befektítésnek” tekinthető.

Végül a bíróság 110 000 EUR kártérítést is megítélt az alperes tisztességtelen magatartását is figyelembe véve, mert módosított bizonyos számlaadatokat és termékneveket annak érdekében, hogy csökkentse az eladási számokat és a Stella által elszenvedett károkat, mert a bitorolt termékeket nem környezetbarát anyagokból állította elő.

Első ízben történt, hogy egy olasz bíróság az állati eredetű termékek használatát a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző független cselekedetnek tekintette, amely feljogosítja a felperest arra, hogy javára külön kártérítést ítéljenek meg. Továbbá a megítélt teljes kártérítés nem elhanyagolható egy mintabitorlási eljárásban, és reményt keltő lehet más jogtulajdonosok számára.

Spanyolország

A) A Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 7. tanácsa 2016. december 22-én teljes terjedelmében elutasította a *Niled SAE* (Niled) *Sofamel SL* (Sofamel) ellen benyújtott keresetét. A bíróság arra alapozta döntését, hogy a Niled TTP dugaljai nélkülözték a versenyképes egyediséget, amit előír a tisztességtelen versenyt tiltó törvény 11.2 cikke.

Mind a Niled, mind a Sofamel elosztóhálózati berendezések összekötésére és rögzítésére szolgáló anyagok gyártásának és árusításának elkötelezett spanyol vállalatok volt. A Niled TTP dugaljakat, a Sofamel TTGA dugaljakat gyártott.

Egy 2015 májusában elküldött, abbahagyásra és elállásra felszólító levélben a Niled és a *Ridelin* (amely azonos vállalatcsoporthoz tartozott) azt kívánta a Sofameltól, hogy hagyjon fel TTGA dugaljainak gyártásával és eladásával, mert az

- a Niled TTP dugaljainak szolgai másolását jelentette; és
- bitorolt sajátos *Ridelin*-szabadalmakat, amelyeknek a Niled kizárólagos engedélyese volt.

A Sofamel válaszában kifejtette, hogy – az Európai Szabadalmi Hivatal végzése alapján – azok a szabadalmak, amelyekre a Niled és a *Ridelin* levelüket alapozták, nélkülözik az újdonságot.

Válaszként a Niled beperelte a Sofamelt, mert az szerinte a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütköző módon járt el.

A bíróság előtti eljárásban a Niled fő érvei a következők voltak:

- az úttörő TTP dugaljak – amelyek alapján a Ridelin benyújtotta függő európai szabadalmi bejelentését – újdonsága; és
- piaci versenye a Sofamellel, amelynek TTGA dugalja a TTP dugalj szolgálai másolatát képezte, és így a tisztességtelen versenyt tiltó törvény 11. cikkébe ütközik.

A Sofamel arra a fő érvre hivatkozott, hogy a TTP dugaljak nélkülöznek az újdonságot, minthogy (az ESZH újdonságvizsgálati jelentése alapján) nem újak, aminek következtében a felperes Niled termékei a piacon nélkülöznek a versenyképes egyediséget.

A bíróság döntése először rámutat, hogy a tisztességtelen versenyt tiltó törvény 11.1 cikke szerint a termékeket vagy szolgáltatásokat szabadon lehet utánozni (ha nincs rájuk kizárólagos jog). A bíróság a 11.2 cikkben a szabad utánzási elv kivételeként tárgyalt megtévesztő utánzási követelmények alapján elemezte a tisztességtelen verseny fogalmát. Így a bíróság megállapította, hogy a következőkre van szükség:

- három pozitív követelmény egyesülésére:
 - az utánzásnak egy lényeges elem másolatának kell lennie, ami a terméknek versenyképes egyediséget kölcsönöz;
 - az utánzásnak lényeges alkotásnak kell lennie, nem elég a megjelenési alak; és
 - az utánzásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a fogyasztókat a termékek vagy szolgáltatások és az eredeti vállalat vonatkozásában társulások létrehozására vezesse; és
- két negatív körülmény hiányára:
 - a termékekre vagy szolgáltatásokra ne vonatkozzék kizárólagos jog; és
 - a társulási kockázat elkerülhetetlenségének versenyen kívüliisége.

A bíróság hozzátette, hogy versenyképességi egyediségről van szó, amikor a termékek vagy szolgáltatások olyan jellemzőket mutatnak, amelyek kellően megkülönböztetik azokat a terület hasonló jellegű egyéb termékeitől vagy szolgáltatásaitól. Emellett arra is szükség van, hogy az eredeti termékek és szolgáltatások, amelyek az utánzás tárgyát képezik, kellően meg legyenek alapozva és gyakorlatba legyenek véve. Továbbá ennek az egyediségnek azt kell előidéznie, hogy a fogyasztók a termékek vagy szolgáltatások utánzatát olyan mértékben társítsák az eredeti termékekkel vagy szolgáltatásokkal, hogy azt higgyék: azok ugyanattól vagy egy rokon vállalattól származnak.

Ezeknek a követelményeknek az alapján, és a felek által szolgáltatott szakvélemények kiértékelése után a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy Niled TTP dugaljai nélkülöznek a versenyképességi egyediséget. A bíróság továbbá megállapította, hogy korábbi dokumentumok (például egy 2010. évi UNE szabvány) a felperes termékéhez hasonló ábrákat foglaltak magukban. Ennek következtében létezett korábbi kinyilvánítás, aminek folytán jelentősen csökkent a felperes termékének egyedisége; ezért nem lehetett alkalmazni a tisztességtelen versenyt tiltó törvény 11.2 cikkét.

Végül, arra tekintettel, hogy fennállt a fogyasztók részéről az összetévesztés veszélye, a bíróság megállapította, hogy a következőkre kell figyelemmel lenni:

- arra a tényre, hogy ezeknek a termékeknek a fogyasztói szakemberek voltak; és
- arra a tényre, hogy egyes fogyasztók műszaki dokumentumai leírták azoknak a jellemzőknek a jelentős részét, amelyek a felperes szerint meghatározták termékének egyediségét.

A fentiek alapján a bíróság elutasította a Niled keresetét. Ez a döntés végleges.

Szlovénia

A szlovén parlament Külügyi Bizottsága 2017. június 14-én jóváhagyta a kormány javaslatát az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó jegyzőkönyv aláírásáról. A javaslat, amelyet az igazságügyi minisztérium terjesztett elő és a kormány 2017. június 8-án hagyott jóvá, hangsúlyozza a jegyzőkönyv aláírásának fontosságát, mert Szlovénia Ljubljanában a házigazdája lesz az UPC egyik közvetítő és döntőbíráskodó központjának (a másik helyszín Lisszabon lesz). Emellett Szlovénia azt tervezi, hogy az UPC egy helyi divízióját fogja megalapítani.

Ez a bejelentés, vagyis hogy Szlovénia saját helyi divíziót hoz létre, véget vet annak a találgatásnak, hogy egy másik tagországgal együtt fog-e részt venni egy regionális divízió létrehozásában. Egy 2017. március 20-i kormányjelentés közölte, hogy Szlovénia kezdeti szándéka csatlakozás volt egy másik országhoz, így Ausztriához, Horvátországhoz vagy Magyarországhoz, hogy regionális divíziót hozzon létre Ljubljanában. Ausztria bejelentette szándékát, hogy saját helyi divíziót hoz létre, míg Horvátország még nem tett semmilyen lépést a rendszerhez való csatlakozás irányában. A kormányjelentés szerint Szlovénia nem hivatalos kapcsolatot vett fel magyar szakemberekkel, azonban nem tudtak megegyezni a regionális divízió székhelyével kapcsolatban.

Az országgyűlés elfogadta a törvénytervezetet, amely felhatalmazza a kormányt az UPC-egyezmény ratifikálására, bár Szlovénia még nem deponálta a ratifikációs okmányt az Európai Unió Tanácsának Általános Titkárságán.

Szlovénia egyike volt a 2015. évi UPC-egyezmény ideiglenes alkalmazására vonatkozó jegyzőkönyv aláíróinak.

Tajvan

A Tajvan és Japán közötti gyorsított szabadalomvizsgálati PPH-programot 2017. május 1-től további három évre meghosszabbították.

Igen szorosak a Tajvan és Japán közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok. Japán az az ország, amelyből a legtöbb külföldi bejelentés érkezik Tajvanra; 2016-ban 12 006 szabadalmi bejelentést nyújtottak be Japánok Tajvanon. Ezzel szemben 2016-ban 1306 tajvani szabadalmi bejelentés érkezett Japánba.

A PPH program meghosszabbításától a japánok a Tajvanból érkező szabadalmi bejelentések számának növekedését várják.

Thaiföld

A) Thaiföld kormánya 2017. augusztus 4-én letétbe helyezte a madridi rendszerhez való csatlakozás okmányát a WIPO főigazgatójának hivatalánál. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Thaiföldön 2017. november 7-én lépett hatályba.

Thaiföld lett a madridi rendszer 92. tagja.

B) 2017. március 8-án a miniszterelnök-helyettes összehívta Thaiföld nyilvános intézményeinek és magánszektorának érdekeltjeit annak megbeszélése céljából, hogyan lehetne csökkenteni a függő szabadalmi bejelentések számát, és gyorsítani a szabadalmazási eljárást.

Az összejövetelen részt vett számos kormány szerv, így a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal, az Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hivatal, valamint az Országos Tudományos és Fejlesztési Hivatal.

A miniszterelnök-helyettes, *Wissanu Krea-ngam* közölte, hogy az ország alkotmányának 44. cikke alapján lehetőség van a szabadalomvizsgálat meggyorsítására. Biztató újdonságként utalt arra, hogy a Béke és Rend Nemzeti Tanácsa hozzájárult egy olyan rendelet bejelentéséhez, amely megoldja a függő szabadalmi bejelentések számának csökkentését (ez jelenleg 12 000). A hivatal által javasolt megoldás a „módosított vizsgálat”, amelyre vonatkozólag kidolgozott egy javaslatot. Ennek lényege – hasonlóan a más államokban bevezetett intézkedésekhez –, hogy bizonyos más országokban benyújtott hasonló szabadalmi bejelentések alapján engedélyezett szabadalmakat megfelelő eljárás keretében Thaiföldön is érvényesíteni lehet. Az ilyen szempontból Thaiföldön figyelembe vehető országok: az Amerikai Egyesült Államok, Ausztrália, Dél-Korea, Európa, Japán és Kína. Az itt felsorolt államok megegyeznek azokkal, amelyek Thaiföld számára nemzetközi kutatási hatóságként és nemzetközi elővizsgálati hatóságként jelölhetők meg.

A módosított vizsgálat kérelmezéséhez nem kell leróni hivatali díjat.

A módosított vizsgálat keretében engedélyezett szabadalmakat érdekelt személy kérelmére az engedélyezés napjától számított egy éven belül benyújtott kérelem alapján újra kell vizsgálni. Erre a célra egy különleges vizsgálóbizottságot hoznak létre, amelynek a módosított vizsgálat kérelmezési időpontjától számított egy éven belül el kell végeznie a vizsgálatot.

Törökország

Törökországban 2017. január 10-én új iparjogvédelmi törvény lépett hatályba. Az új törvény legfontosabb változásait az alábbiakban foglaljuk össze.

a) Szabadalmak

Megszűnt a vizsgálat nélküli szabadalmi rendszer.

A Török Szabadalmi és Védjegy hivatal az alaki vizsgálat befejezése után értesíti a bejelentőt, akinek ettől számított 3 hónapon belül kell kérnie az érdemi vizsgálatot. Ezzel lényegesen lerövidül a szabadalmak engedélyezésének az időtartama.

A szabadalom megadását követően a szabadalmazás ellen fel lehet szólalni a megadás meghirdetésétől számított három hónapon belül.

Az egyetemek a feltalálói jogok tulajdonosai, vagyis az egyetemi alkalmazottak találmányaira engedélyezett szabadalmak az egyetem tulajdonát képezik.

b) Használati minták

A használatiminta-bejelentések kapcsán kötelező kutatási jelentést kérni.

Az újnak talált használati mintát lajstromozzák. Újdonsághiány esetén a bejelentést elutasítják.

c) Védjegyek

A módosított törvény szerint ha felszólalnak egy publikált védjegy lajstromozása ellen, a publikált védjegy bejelentője kérheti, hogy a felszólaló bizonyítsa a felszólalásának alapját képező védjegy használatát, feltéve, hogy ezt a védjegyet 5 évnél régebben lajstromozták. A felszólalás érvényességének további követelménye, hogy a felszólaló védjegyét ugyanazokban az osztályokban használják, mint amelyeket a védjegybejelentés megjelöl.

Új rendelkezés, hogy a használat hiányán alapuló védjegytorlési kereseteket a jövőben a bíróságok helyett a hivatal fogja vizsgálni egy kétéves átmeneti időszak után, amely alatt az ilyen ügyeket továbbra is a bíróságok intézik.

Érvényes marad az az előírás, hogy az öt évnél idősebb védjegyeket Törökországban használni kell. Új rendelkezés azonban, hogy a Törökországban lajstromozott védjeggyel ellátott áruk importja Törökországba nem minősül használatnak.

Új rendelkezés az is, hogy a módosított törvény megengedi színes védjegyek lajstromozását.

d) Minták

A minta leírását nem kötelező benyújtani a bejelentési kérelemmel.

A lajstromozás előtt kötelező a minta újdonságvizsgálatát kérni. Újdonsághiány esetén a mintabejelentést elutasítják.

Összetett termékek esetén a termék látható részeire terjedhet ki a mintaoltalom. Ezért gépkocsimotorblokkok nem oltalmazhatók ipari mintával.

Textilminták, ruházati minták és hasonló lajstromozás nélkül is oltalmazhatók három évig. A három év időtartam a köz számára a Törökországban való bemutatás időpontjával kezdődik.